Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/83/ES**

ze dne 5. listopadu 2002

o životním pojištění

(Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Směrnice evropského parlamentu a rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M3**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005	L 323	1	9.12.2005
►**M4**	Směrnice Rady 2006/101/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	238	20.12.2006

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/83/ES

ze dne 5. listopadu 2002

o životním pojištění

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a článek 55 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) První směrnice Rady 79/267/EHS ze dne 5. března 1979 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém životním pojištění a jejího výkonu ([4]), směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS ([5]) a směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) ([6]) byly několikrát podstatně pozměněny. Protože musí být provedeny další změny, je třeba z důvodu srozumitelnosti tyto směrnice vydat znovu v jediném textu.

(2) Aby se usnadnil přístup k činnosti životního pojištění a jejímu výkonu, je třeba odstranit některé rozdíly, které existují mezi vnitrostátními právními předpisy týkajícími se dozoru. K dosažení tohoto cíle při zajištění odpovídající ochrany pro pojištěné osoby a osoby oprávněné k pojistnému plnění ve všech členských státech, je třeba koordinovat ustanovení o finančních zárukách vyžadovaných od životních pojišťoven.

(3) Je třeba dotvořit vnitřní trh v přímém životním pojištění ohledně práva usazování a volného pohybu služeb v členských státech, aby životní pojišťovny se sídlem ve Společenství mohly snadněji krýt závazky uvnitř Společenství a aby se pojistníci mohli obracet nejen na pojistitele usazené v jejich vlastní zemi, ale také na pojistitele se sídlem ve Společenství a usazené v jiných členských státech.

([1]) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 123, 25.4.2001, s. 24.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. března 2001 (Úř. věst. C 343, 5. 12. 2001, s. 202). Společný postoj Rady ze dne 27. května 2002 (Úř. věst. C 170 E, 16. 7. 2002, s. 45) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 25. září 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([4]) Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/12/ES Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 77, 20. 3. 2002, s. 11.)
([5]) Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 50. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/96/EHS (Úř. věst. L 360, 9.12.1992, s. 1.).
([6]) Úř. věst. L 360, 9. 12. 1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/64/ES Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).

▼B

(4) Podle Smlouvy o založení ES je zakázána jakákoli diskriminace ve volném pohybu služeb založená na skutečnosti, že pojišťovna není usazena v členském státě, v němž jsou služby poskytovány. Uvedený zákaz se uplatňuje na služby poskytované jakoukoli provozovnou ve Společenství, ať to je sídlo pojišťovny nebo její agentura nebo pobočka.

(5) Tato směrnice proto představuje důležitý krok ve sbližování vnitrostátních trhů do integrovaného trhu a toto stadium musí být doplněno jinými nástroji Společenství s cílem umožnit, aby se všichni pojistníci mohli obracet na jakéhokoli pojistitele se sídlem ve Společenství, který zde vykonává činnost v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb, a měli přitom zajištěnu přiměřenou ochranu.

(6) Tato směrnice tvoří část souboru právních předpisů Společenství v oblasti životního pojištění, který také zahrnuje směrnici Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven ([1]).

(7) Přijatý přístup spočívá v provedení takové harmonizace, která je podstatná, nutná a dostatečná k dosažení vzájemného uznání povolení a systémů obezřetnostního dozoru, jež umožní vydávat jediné povolení platné pro celé Společenství a uplatňovat zásadu dozoru domovským členským státem.

(8) Výsledkem je to, že přístup k pojištění a jeho výkon podléhají vydání jediného úředního povolení příslušnými orgány členského státu, ve kterém má pojišťovna sídlo. Toto povolení umožňuje pojišťovně vykonávat činnost v rámci celého Společenství v rámci práva usazování i volného pohybu služeb. Členský stát, ve kterém se nachází pobočka nebo ve kterém jsou poskytovány služby, nesmí vyžadovat na pojišťovně, která v něm hodlá vykonávat pojišťovací činnost a která již má povolení ze svého domovského členského státu, aby si opatřila nové povolení.

(9) Příslušné orgány nesmějí vydat povolení pojišťovně nebo prodloužit její povolení, pokud by jim v řádném výkonu jejich dozorčích funkcí mohlo bránit úzké propojení mezi pojišťovnou a jinými fyzickými nebo právnickými osobami. Pojišťovny, které již mají povolení, musí splňovat také požadavky příslušných orgánů také v uvedeném ohledu.

(10) Definice „úzkého propojení“ v této směrnici stanoví minimální kritéria, což nebrání členským státům uplatňovat je i na jiné situace, než které jsou situace předpokládané v definici.

(11) Samotná skutečnost získání značné části kapitálu ve společnosti nepředstavuje účast ve smyslu „úzkého propojení“, pokud byl uvedený podíl získán jako dočasná investice, která neumožňuje vykonávat vliv na strukturu nebo finanční politiku pojišťovny.

(12) Zásady vzájemného uznávání a dozoru domovského členského státu vyžadují, aby příslušné orgány členských států nevydávaly povolení nebo tato povolení odnímaly, pokud faktory jako obsah obchodních plánů nebo geografické rozdělení skutečně vykonávaných činností jasně naznačují, že si pojišťovna zvolila právní systém jednoho členského státu, aby se vyhnula přísnějším normám v jiném členském státě, na jehož území provozuje nebo má v úmyslu provozovat větší část svých činností. Pojišťovna musí získat povolení v členském státě, ve kterém má sídlo. Kromě toho musí členské státy vyžadovat, aby se správní ústředí pojišťovny vždy nacházelo v jejím domovském členském státě a aby tam pojišťovna skutečně provozovala činnost.

(13) Z praktických důvodů je při definování poskytování služeb vhodné brát v úvahu jak provozovnu pojišťovny, tak místo,

([1]) Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7.

▼B

kde má být kryt závazek. Je proto také třeba definovat závazek. Je také vhodné rozlišovat mezi činností vykonávanou na základě práva usazování a činností vykonávanou na základě volného pohybu služeb.

(14) Je nutné provádět klasifikaci podle pojistných odvětví, aby se určily zejména činnosti podléhající povinnému povolení.

(15) Určité vzájemné pojišťovny, které na základě svého právního stavu splňují bezpečnostní požadavky a další specifické finanční záruky, by měly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice. Určité subjekty, jejichž činnost se týká pouze velmi omezené oblasti a je omezena jejich stanovami, z ní mají být také vyňaty.

(16) ivotní pojištění podléhá v každém členském státě úřednímu povolení a dozoru, avšak podmínky pro vydání nebo odnětí tohoto povolení musí být definovány. Je třeba učinit opatření ohledně práva podat opravný prostředek k soudu, pokud je povolení odmítnuto nebo odňato.

(17) Je vhodné vyjasnit pravomoci a prostředky dozoru příslušných orgánů. Je také třeba stanovit specifické požadavky ohledně přístupu k činnosti a výkonu činnosti podle volného pohybu služeb a dozoru nad touto činností.

(18) Příslušné orgány domovského členského státu by měly zodpovídat za sledování finančního zdraví pojišťoven, včetně jejich solventnosti, zřízení odpovídajících technických rezerv a jejich krytí odpovídajícími aktivy.

(19) Je vhodné zajistit možnost výměny informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo místy, které ze své funkce pomáhají posilovat stabilitu finančního systému. Aby se zajistila důvěrná povaha předávaných informací, musí zůstat seznam oprávněných osob přísně omezen.

(20) Určité chování, jako například podvody nebo delikty zasvěcených osob, může ohrozit stabilitu finančních systémů, včetně jejich integrity, i když se týká jiných podniků, než jsou pojišťovny.

(21) Je třeba stanovit, za kterých podmínek je povolena uvedená výměna informací.

(22) Pokud je stanoveno, že informace mohou být sděleny pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, mohou tyto orgány případně vyslovit svůj souhlas pouze po splnění přísných podmínek.

(23) Členské státy mohou uzavírat dohody o výměně informací s třetími zeměmi, pokud sdělené informace podléhají přiměřeným zárukám profesního tajemství.

(24) Pro posílení finančního dozoru nad pojišťovnami a ochrany klientů pojišťoven je třeba stanovit, že auditor musí mít povinnost neprodleně ohlásit příslušným orgánům, kdykoli se v případech stanovených v této směrnici při výkonu svých úkolů dozví některé skutečnosti, které mohou mít závažný vliv na finanční situaci nebo provozní a účetní činnost pojišťovny.

(25) Vzhledem ke stanovenému cíli je vhodné, aby členské státy zajistily, že se tato povinnost uplatňuje za všech okolností, když jsou takovéto skutečnosti odhaleny auditorem při plnění jeho úkolů v podniku majícím úzké propojení s pojišťovnou.

(26) Povinnost auditorů případně sdělovat příslušným orgánům určité skutečnosti a rozhodnutí týkající se pojišťovny, které odhalí při plnění svých úkolů v podniku, který není pojišťovnou, sama o sobě nemění povahu jejich úkolů v uvedeném podniku ani způsob, kterým musí v uvedeném podniku plnit uvedené úkoly.

(27) Výkonem správy skupinových penzijních fondů nesmějí být za žádných okolností dotčeny pravomoci svěřené příslušným

▼B

orgánům ohledně subjektů držících aktiva, kterých se uvedená správa týká.

(28) Některá ustanovení této směrnice definují minimální normy. Domovský členský stát může stanovit přísnější pravidla pro pojišťovny, kterým vydaly povolení jeho vlastních příslušné orgány.

(29) Příslušné orgány členských států musí mít k dispozici takové prostředky dozoru, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu činnosti pojišťoven v rámci celého Společenství na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb. Zejména musí být schopny zavést vhodná ochranná opatření nebo ukládat sankce zaměřené na zabránění protiprávnímu jednání a porušování předpisů v oblasti dozoru nad pojišťovnami.

(30) Ustanovení o převodu kmenů pojistných smluv by měla zahrnovat ustanovení, která se specificky týkají převodu kmene pojistných smluv uzavřených prostřednictvím volného pohybu služeb jiné pojišťovně.

(31) Ustanovení o převodu kmenů pojistných smluv by měla být v souladu s právním režimem jediného povolení stanoveným v této směrnici.

(32) Pojišťovny založené po datech uvedených v čl. 18 odst. 3 nemohou obdržet povolení k souběžnému provozování činností životního a neživotního pojištění. Členské státy mohou povolit pojišťovnám, které v relevantní dny uvedené v čl. 18 odst. 3 prováděly tyto činnosti souběžně, aby v tom pokračovaly, pokud bude každá z těchto činností odděleně spravována tak, aby byly ochráněny příslušné zájmy pojištěných osob v životním pojištění a neživotním pojištění a minimální finanční závazky týkající se jedné z této činností nebyly neseny druhou činností. Členské státy by měly dostat možnost, požádat stávající pojišťovny usazené na jejich území, které poskytují souběžně životní a neživotní pojištění, aby s touto praxí skončily. Specializované pojišťovny by také měly navíc podléhat zvláštnímu dozoru, pokud pojišťovna provozující neživotní pojištění patří ke stejné finanční skupině jako pojišťovna provozující životní pojištění.

(33) Nic v této směrnici nebrání kompozitní pojišťovně, aby se rozdělila na dvě pojišťovny, jednu působící v oblasti životního pojištění a druhou v oblasti neživotního pojištění. Aby se toto rozdělení mohlo uskutečnit za co nejlepších podmínek, je třeba členským státům v souladu s právní předpisy Společenství o hospodářské soutěži povolit, aby přijaly opatření pro vhodné daňové úpravy, zejména s ohledem na zisky, se kterými toto rozdělení může být spojeno.

(34) Členské státy, které si to přejí provést, mají mít možnost vydat stejné pojišťovně povolení pro odvětví uvedená v příloze I a pro pojišťovací činnost spadající pod odvětví 1 a 2 v příloze směrnice Rady ze dne 24. července 1973, kterou se mění směrnice 73/239/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ([1]). Tato možnost však může podléhat některým podmínkám ohledně souladu s předpisy pro účetnictví a pravidly o likvidaci pojišťovny.

(35) Z hlediska ochrany pojištěných osob je nutné, aby každá pojišťovna vytvořila dostatečné technické rezervy. Výpočet těchto rezerv je z větší části založen na pojistně matematických zásadách. Tyto zásady je třeba koordinovat, aby se usnadnilo

([1]) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/13/ES Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 77, 20. 3. 2002, s. 17).

▼B

vzájemné uznávání obezřetnostních pravidel platných v různých členských státech.

(36) V zájmu obezřetnosti je vhodné stanovit minimální koordinaci pravidel omezujících úrokové míry používané při výpočtu těchto technických rezerv. Protože stávající metody jsou všechny stejně správné, obezřetné a rovnocenné, je pro účely uvedeného omezení vhodné ponechat na členských státech, aby si svobodně vybraly metodu, která má být použita.

(37) Pravidla upravující výpočet technických rezerv a pravidla upravující rozložení, lokalizaci a vhodnost aktiv používaných na krytí technických rezerv musí být koordinována, aby se usnadnilo vzájemné uznávání předpisů členských států. Koordinace musí brát v úvahu liberalizaci pohybu kapitálu stanovenou v článku 56 Smlouvy a pokrok učiněný Společenstvím směrem k hospodářské a měnové unii.

(38) Domovský členský stát však nesmí na pojišťovnách požadovat, aby investovaly aktiva kryjící jejich technické rezervy do určitých kategorií aktiv, protože tento požadavek by nebyl v souladu s liberalizací pohybu kapitálu stanovenou v článku 56 Smlouvy.

(39) Kromě technických rezerv, včetně matematických rezerv, postačujících ke krytí smluvních závazků pojišťoven musí mít pojišťovny dodatečnou rezervu, známou jako míra solventnosti představovanou volnými aktivy, a po souhlasu příslušného orgánu dalšími implicitními aktivy, která mají působit jako nárazník proti nepříznivém obchodním výkyvům. Tento požadavek je důležitým prvkem obezřetnostního dohledu pro ochranu pojištěných osob a pojistníků. Aby se zajistilo, že požadavky stanovené pro tyto účely jsou určovány podle objektivních kritérií, na jejichž základě jsou pojišťovny stejné velikosti kladeny v hospodářské soutěži do stejného postavení, je vhodné stanovit, že se tato míra má vztahovat ke všem závazkům pojišťovny a k povaze a důležitosti rizik představovaných různými činnostmi spadajícími do oblasti působnosti této směrnice. Tato míra se má proto lišit podle toho, zda se jedná o investiční riziko, riziko smrti nebo pouze o riziko správy. Míra solventnosti by proto měla být určena buď matematickými rezervami a rizikovými pojistnými částkami pojišťovny, nebo obdrženým pojistným nebo příspěvky, nebo pouze rezervami, nebo aktivy tontin.

(40) Směrnice 92/96/EHS stanovila prozatímní definici regulovaného trhu do přijetí směrnice o investičních službách v oblasti cenných papírů, která bude harmonizovat uvedené pojetí na úrovní Společenství. Směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů [1] stanoví definici regulovaného trhu, ačkoliv z její oblasti působnosti vyjímá činnosti životního pojištění. Pojem regulovaného trhu je vhodné uplatnit také na činnosti životního pojištění.

(41) Seznam položek, ze kterých může být sestavena míra solventnosti požadovaná touto směrnicí, bere v úvahu nové finanční nástroje a možnosti poskytované jiným finančním institucím k vytvoření jejich vlastních fondů. S ohledem na rozvoj trhu v oblasti zajistného krytí nakupovaného prvotními pojistiteli je třeba, aby příslušné orgány měly za určitých okolností pravomoc snížit úlevu u požadavku na míru solventnosti. Aby se zlepšila kvalita míry solventnosti, je třeba omezit možnost zahrnutí budoucích zisků do disponibilní míry solventnosti a stanovit pro to podmínky, v každém případě však má tato možnost skončit po roce 2009.

(42) Je nutné vyžadovat garanční fond, jehož výše a složení jsou takové, aby poskytovaly jistotu, že pojišťovny při svém založení

[1] Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES.

▼B

vlastní odpovídající zdroje a že při následné pojišťovací činnosti míra solventnosti v žádném případě nepoklesne pod minimum bezpečnosti. Celý tento garanční fond nebo jeho specifikovaná část se musí skládat z přesně stanovených položek aktiv.

(43) Aby se v budoucnosti zabránilo velkým a prudkým nárůstům výše minimálního garančního fondu, je třeba vytvořit mechanismus pro jeho nárůst podle evropského indexu spotřebitelských cen. Tato směrnice má stanovit minimální normy pro požadavky míry solventnosti a domovské členské státy mají mít možnost stanovit přísnější pravidla pro pojišťovny, kterým vydaly povolení jejich vlastní příslušné orgány.

(44) Platné předpisy členských států v oblasti smluvního práva uplatňované na činnosti uvedené v této směrnici se liší. Harmonizace právních předpisů v oblasti pojistných smluv není předběžnou podmínkou pro dosažení vnitřního trhu v pojištění. Proto možnost daná členským státům ukládat použití jejich vlastních právních předpisů na pojistné smlouvy pokrývající závazky na jejich vlastních územích může zajistit dostatečné záruky pro pojistníky. V některých případech může být stanovena možnost zvolit si za právo rozhodné pro smlouvu jiné právo než právo státu závazku, avšak v souladu s pravidly, která berou v úvahu specifické okolnosti.

(45) Pro smlouvy životního pojištění by měl pojistník dostat příležitost odstoupit od smlouvy během období 14 až 30 dní.

(46) V rámci vnitřního trhu je v zájmu pojistníků mít přístup k co nejširšímu rozsahu pojistných produktů dostupných ve Společenství, aby si mohli vybrat ten, který nejlépe odpovídá jejich potřebám. Členský stát závazku musí zajistit, aby nic na jeho území nebránilo v uvádění všech nabízených pojistných produktů na trh ve Společenství, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy chránícími obecný zájem platnými v členském státě závazku a v rozsahu, ve kterém obecný zájem není chráněn právními předpisy domovského členského státu, za předpokladu, že tyto právní předpisy jsou uplatňovány nediskriminačně na všechny pojišťovny působící v uvedeném členském státě a jsou objektivně nutné a přiměřené ke sledovanému cíli.

(47) Členské státy by měly být schopny zajistit, aby v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb byly pojistné produkty a smluvní dokumenty používané ke krytí závazků na jejich územích v souladu s platnými specifickými právními předpisy chránícími obecný zájem. Systémy dozoru, které mají být použity, musí splňovat požadavky vnitřního trhu, jejich použití však nesmí představovat předběžnou podmínku pro výkon pojišťovací činnosti. Z tohoto hlediska se systémy předběžného schvalování podmínek pojistek předem nezdají být odůvodněné. Je proto nutné stanovit jiné systémy lépe vyhovující požadavkům vnitřního trhu, které umožní každému členskému státu zajistit pojistníkům základní ochranu.

(48) Je nutné upravit spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a mezi těmito orgány a Komisí.

(49) Je třeba stanovit systém sankcí ukládaných v případě, kdy v členském státě, ve kterém přebírá závazek, pojišťovna nevyhoví předpisům chránícím obecný zájem, které se na ni vztahují.

(50) Je třeba stanovit opatření pro případy, kdy se finanční situace pojišťovny stane takovou, že je pro ni obtížné splnit její smluvní závazky. Za zvláštních situací, kdy jsou ohrožena práva pojištěných osob, je třeba, aby příslušné orgány měly pravomoc zasáhnout dostatečně včas, při výkonu těchto pravomocí však musí v souladu se zásadami řádného úředního postupu a náležitého postupu pojišťovny informovat o důvodech vedoucích k tomuto zásahu. Po dobu, po kterou tato situace přetrvává, by příslušné

▼B

orgány neměly osvědčovat, že pojišťovna má dostatečnou míru solventnosti.

(51) Pro účely zavedení zásad pojistné matematiky v souladu s touto směrnicí může domovský členský stát vyžadovat pravidelné oznamování technických podkladů používaných pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv; oznamování technických podkladů nezahrnuje oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek a obchodní sazby pojišťoven.

(52) Na vnitřním pojistném trhu bude mít spotřebitel širší a rozmanitější výběr smluv. Pokud má mít zákazník z této rozmanitosti a ze zvýšené hospodářské soutěže plný užitek, musí obdržet všechny nutné informace umožňující mu zvolit si smlouvu nejlépe odpovídající jeho potřebám. Tento požadavek na poskytnutí informací je důležitý, protože trvání závazku může být velmi dlouhé. Minimální opatření musí být proto koordinována, aby zákazník obdržel jasné a přesné informace o základních vlastnostech mu navrhovaných produktů a údaje o orgánech, na které mohou být směrovány veškeré stížnosti pojistníků, pojištěných osob nebo osob oprávněných ze smluv.

(53) Reklama pojistných produktů je základním prostředkem umožňujícím efektivní provozování pojišťovací činnosti ve Společenství. Je nutné ponechat pojišťovnám možnost použití všech prostředků reklamy běžných v členském státě pobočky nebo poskytování služeb. Členské státy však mohou vyžadovat soulad se svými předpisy týkajícími se formy a obsahu reklamy, ať už jsou stanoveny podle právních předpisů Společenství o reklamě anebo přijaty členskými státy z důvodů obecného zájmu.

(54) V rámci vnitřního trhu nemůže žádný členský stát nadále zakazovat současné provozování pojišťovací činnosti na svém území v rámci práva usazování a volného pohybu služeb.

(55) V některých členských státech nepodléhají pojišťovací transakce žádné formě nepřímého zdanění, ve většině členských států se však uplatňují zvláštní daně a jiné formy poplatků. Struktury a sazby těchto daní a poplatků se značně liší mezi členskými státy, ve kterých jsou uplatňovány. Je vhodné odstranit stávající rozdíly vedoucí k narušení hospodářské soutěže v pojišťovnictví mezi členskými státy. Až do další harmonizace může tuto otázku vyřešit použití daňových systémů a dalších forem poplatků členskými státy, ve kterých došlo k převzetí závazků, a členské státy zabezpečí, že budou přijata opatření k zajištění toho, aby byly tyto daně a poplatky vybírány.

(56) Je důležité zavést v rámci Společenství koordinaci v oblasti likvidace pojišťoven. Je proto od nynějška nutné stanovit, aby v případě likvidace pojišťovny systém ochrany, který je k dispozici v každém členském státě, zajistil rovnost zacházení se všemi věřiteli pojišťovny bez ohledu na jejich státní příslušnost a způsob vzniku závazku.

(57) Koordinovaná pravidla provozování přímého pojištění ve Společenství se v zásadě mají uplatňovat na všechny pojišťovny působící na trhu, a tudíž i na agentury i pobočky, pokud je sídlo pojišťovny mimo Společenství. Ohledně způsobů dozoru obsahuje tato směrnice pro tyto agentury nebo pobočky zvláštní ustanovení vzhledem ke skutečnosti, že aktiva pojišťoven, kterým patří, se nacházejí mimo Společenství.

(58) Je vhodné upravit uzavírání vzájemnostních dohod s jednou nebo více třetími zeměmi aby bylo možné zmírnit tyto zvláštní podmínky, při současném zachování zásady, že se uvedeným agenturám a pobočkám nedostane příznivějšího zacházení než pojišťovnám ze Společenství.

(59) Je třeba stanovit pružný postup umožňující hodnotit vzájemnost se třetími zeměmi na úrovni celého Společenství. Cílem tohoto

▼B

postupu není uzavřít finanční trhy Společenství, ale spíše, protože Společenství má v úmyslu ponechat své trhy otevřené pro zbytek světa, zlepšit liberalizaci globálních světových trhů v jiných třetích zemích. Za tímto účelem směrnice stanoví postupy pro jednání se třetími zeměmi. Jako poslední možnost má být umožněno přijmout opatření zahrnující pozastavení nových žádostí o povolení nebo omezení nových povolení pomocí regulativního postupu stanoveného v článku 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ([1]).

(60) Tato směrnice má obsahovat ustanovení o prokazování dobré pověsti a doložení skutečnosti, že nedošlo k úpadku.

(61) Aby se vyjasnil právní režim uplatňovaný na činnosti životního pojištění, na něž se vztahuje tato směrnice, je třeba změnit některá ustanovení směrnic 79/267/EHS, 90/619/EHS a 92/96/EHS. Pro uvedený účel je třeba změnit některá ustanovení týkající se stanovení míry solventnosti a práv získaných pobočkami pojišťoven zřízenými před 1. červencem 1994. Je třeba také definovat obsah obchodního plánu poboček pojišťoven ze třetích zemí, které mají být usazeny ve Společenství.

(62) Čas od času může být nutné provádět technické úpravy k podrobným pravidlům stanoveným v této směrnici, aby byl zohledněn budoucí rozvoj pojišťovnictví. Komise provede tyto úpravy, pokud budou nutné, po konzultaci s Výborem pro pojišťovnictví zřízeným směrnicí Rady 91/675/EHS ([2]). Tato opatření, jež musí být opatření obecného významu ve smyslu článku 2 rozhodnutí Rady 1999/468/ES, mají být přijata regulativním postupem stanoveným v článku 5 uvedeného rozhodnutí.

(63) Podle článku 15 Smlouvy je třeba vzít v úvahu úsilí, jež budou muset vynaložit některá hospodářství, která se liší stupněm vývoje. Proto je třeba přijmout přechodná opatření pro postupné uplatňování této směrnice v některých členských státech.

(64) Směrnice 79/267/EHS a 90/619/EHS stanovily zvláštní výjimky u některých pojišťoven existujících v době přijetí těchto směrnic. Tyto pojišťovny mezitím změnily svou strukturu. Proto již dále nepotřebují žádné zvláštní výjimky.

(65) Touto směrnicí by měly zůstat nedotčeny povinnosti členských států ohledně lhůt pro provedení a pro použitelnost směrnic uvedených v příloze V části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 32.

▼B

OBSAH

HLAVA I Definice a oblast působnosti

Článek 1 Definice

Článek 2 Oblast působnosti

Článek 3 Vyňaté činnosti a orgány

HLAVA II Přístup k činnosti životního pojištění

Článek 4 Zásada povolení

Článek 5 Rozsah povolení

Článek 6 Podmínky pro obdržení povolení

Článek 7 Obchodní plán

Článek 8 Akcionáři a společníci s kvalifikovanými podíly

Článek 9 Odmítnutí vydat povolení

HLAVA III Podmínky pro pojišťovací činnost

KAPITOLA 1 **Zásady a metody finančního dozoru**

Článek 10 Příslušné orgány a předmět dozoru

Článek 11 Dozor nad pobočkami usazenými v jiném členském státě

Článek 12 Zákaz povinného postoupení části pojištění

Článek 13 Informace týkající se účetnictví, dozoru a statistiky: pravomoci dozoru

Článek 14 Převod kmene pojistných smluv

Článek 15 Kvalifikované podíly

Článek 16 Profesní tajemství

Článek 17 Povinnosti auditorů

Článek 18 Současný výkon činností životního a neživotního pojištění

Článek 19 Oddělená správa životního a neživotního pojištění

KAPITOLA 2 **Pravidla pro technické rezervy a jejich krytí**

Článek 20 Tvorba technických rezerv

Článek 21 Pojistné za novou činnost

Článek 22 Aktiva kryjící technické rezervy

Článek 23 Kategorie povolených aktiv

Článek 24 Pravidla pro diverzifikaci investic

Článek 25 Smlouvy spojené se SKIPCP nebo akciovým indexem

Článek 26 Pravidla týkající se odpovídajících aktiv

KAPITOLA 3 **Pravidla pro míru solventnosti a garanční fond**

Článek 27 Disponibilní míra solventnosti

Článek 28 Požadovaná míra solventnosti

Článek 29 Garanční fond

Článek 30 Přezkum výše garančního fondu

Článek 31 Aktiva nepoužívaná ke krytí technických rezerv

KAPITOLA 4 **Smluvní právo a podmínky pojištění**

Článek 32 Rozhodné právo smlouvy

Článek 33 Obecný zájem

Článek 34 Pravidla pro pojistné podmínky a sazby pojistného

Článek 35 Lhůta pro zrušení

Článek 36 Informace pro pojistníky

KAPITOLA 5 **Pojišťovny v obtížích nebo protiprávním postavení**

Článek 37 Pojišťovny v obtížích

Článek 38 Ozdravný finanční plán

▼B

Článek 39	Odnětí povolení
HLAVA IV	Ustanovení týkající se práva usazování a volného pohybu služeb
Článek 40	Podmínky pro zřízení pobočky
Článek 41	Volný pohyb služeb: učiněné předem oznámení domovskému členskému státu
Článek 42	Volný pohyb služeb: oznámení domovským členským státem
Článek 43	Volný pohyb služeb: změny v povaze závazků
Článek 44	Jazyk
Článek 45	Pravidla pro pojistné podmínky a sazby pojistného
Článek 46	Pojišťovny nevyhovující právním předpisům
Článek 47	Reklama
Článek 48	Likvidace
Článek 49	Statistické informace o přeshraničních činnostech
Článek 50	Zdanění pojistného
HLAVA V	Pravidla pro agentury nebo pobočky usazené ve Společenství a patřící pojišťovnám se sídlem mimo Společenství
Článek 51	Zásady a podmínky pro vydání povolení
Článek 52	Pravidla pro pobočky pojišťoven ze třetích zemí
Článek 53	Převod kmene pojistných smluv
Článek 54	Technické rezervy
Článek 55	Míra solventnosti a garanční fond
Článek 56	Výhody pro pojišťovny s povolením ve více než jednom členské státě
Článek 57	Dohody se třetími zeměmi
HLAVA VI	Pravidla pro dceřiné společnosti mateřských společností řídící se právem třetích zemí a pro nabývání podílů těmito mateřskými společnostmi
Článek 58	Informace od členských států Komisi
Článek 59	Zacházení třetích zemí s pojišťovnami ze Společenství
HLAVA VII	Přechodná a různá ustanovení
Článek 60	Odchylky a zrušení omezujících opatření
Článek 61	Prokazování dobré pověsti
HLAVA VIII	Závěrečná ustanovení
Článek 62	Spolupráce mezi členskými státy a Komisí
Článek 63	Zprávy o vývoji trhu v rámci volného pohybu služeb
Článek 64	Technické úpravy
Článek 65	Postupy projednávání ve výboru
Článek 66	Práva získaná stávajícími pobočkami a pojišťovnami
Článek 67	Právo obrátit se na soud
Článek 68	Přezkum částek vyjádřených v eurech
Článek 69	Provádění nových ustanovení
Článek 70	Informace Komisi
Článek 71	Přechodné období pro čl. 3 odst. 6 a články 27, 28, 29, 30 a 38
Článek 72	Směrnice, které se zrušují, a jejich vztah k této směrnici
Článek 73	Vstup v platnost
Článek 74	Určení
Příloha I	Pojistná odvětví
Příloha II	Pravidla týkající se odpovídajících aktiv

▼B

Příloha III	Informace pro pojistníky
Příloha IV	
Příloha V	
Část A	Zrušené směrnice a jejich následné změny (uvedené v článku 72)
Část B	Lhůty pro provedení (uvedené v článku 72)
Příloha VI	Srovnávací tabulka

▼B

HLAVA I

DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Definice

1. Pro účely této směrnice se:

a) „pojišťovnou“ rozumí podnik, který obdržel úřední povolení podle článku 4;

b) „pobočkou“ rozumí agentura nebo pobočka pojišťovny.

S jakoukoli trvalou přítomností podniku na území členského státu se nakládá stejným způsobem jako s agenturou nebo pobočkou, i když tato přítomnost nemá formu pobočky nebo agentury, ale má podobu pouze kanceláře řízené vlastními zaměstnanci pojišťovny nebo osobou, která je nezávislá, ale má trvalé pověření jednat za pojišťovnu, jaké by měla agentura;

c) „provozovnou“ se rozumí sídlo, agentura nebo pobočka pojišťovny;

d) „závazkem“ se rozumí závazek představovaný jedním z druhů pojištění nebo operací uvedených v článku 2;

e) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, ve kterém se nachází sídlo pojišťovny kryjící závazek;

f) „členským státem pobočky“ se rozumí členský stát, ve kterém se nachází pobočka kryjící závazek;

g) „členským státem závazku“ se rozumí členský stát, ve kterém má pojistník obvyklé bydliště, nebo je-li pojistník právnickou osobou, členský stát, kde se nachází provozovna této právnické osoby, ke které se smlouva vztahuje;

h) „členským státem poskytování služeb“ se rozumí členský stát závazku, pokud je závazek kryt pojišťovnou nebo pobočkou nacházející se v jiném členském státě;

i) „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřskou společností a dceřinou společností, jak je vymezen v článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS ([1]), nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou a právnickou osobou a podnikem;

j) „kvalifikovaným podílem“ se rozumí přímá nebo nepřímá držba podílu v podniku, který představuje 10 či více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo který dává možnost vykonávat značný vliv na řízení podniku, ve kterém je podíl držen.

Pro účely použití této definice v souvislosti s články 8 a 14 a jiných výší podílů uvedených v článku 15 se berou v úvahu hlasovací práva uvedená v článku 92 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny ([2]);

k) „mateřskou společností“ se rozumí mateřská společnost, jak je vymezena v článcích 1 a 2 směrnice 84/349/EHS;

l) „dceřinou společností“ se rozumí dceřiná společnost, jak je vymezena v článcích 1 a 2 směrnice 83/349/EHS; každá dceřiná společnost jiné dceřiné společnosti se také považuje za dceřinou společ-

([1]) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES ze dne 27. září 2001, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokud se jedná o pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky některých forem společností, bank a jiných finančních institucí.

([2]) Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1.

▼B

nost podniku, který je vrcholnou mateřskou společností těchto podniků;

m) „regulovaným trhem“ se rozumí:

— v případě trhu nacházejícího se v členském státě regulovaný trh, jak je definován v čl. 1 odst. 13 směrnice Rady 93/22/EHS, a

— v případě trhu nacházejícího se ve třetí zemi finanční trh uznávaný domovským členským státem pojišťovny splňující srovnatelné požadavky. Jakékoli finanční nástroje používané na uvedeném trhu musí mít kvalitu srovnatelnou s kvalitou nástrojů používaných na regulovaném trhu nebo na trzích daného členského státu;

n) „příslušnými orgány“ se rozumí vnitrostátní orgány mající na základě právních předpisů pravomoc vykonávat dozor nad pojišťovnami;

o) „odpovídajícími aktivy“ se rozumí pokrytí pojišťovacích závazků, jejichž splatnost může být požadována v určité měně, aktivy vyjádřenými nebo realizovatelnými ve stejné měně;

p) „umístěním aktiv“ se rozumí přítomnost aktiv, movitých či nemovitých, v členském státě, nechápe se však jako požadavek, že movitá aktiva musí být uložena nebo že nemovitá aktiva podléhají omezujícím opatřením, jako je například registrace hypoték; u aktiv představovaných nároky vůči dlužníkům se předpokládá, že se nacházejí v členském státě, kde jsou realizovatelná;

q) „rizikovým kapitálem“ se rozumí částka splatná v případě smrti po odečtení matematické rezervy hlavního rizika;

r) „úzkým propojením“ se rozumí situace, ve které jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby propojeny:

i) účastí, která znamená držba, přímá nebo prostřednictvím ovládání, 20 či více procent hlasovacích práv nebo základním kapitálu pojišťovny nebo

ii) kontrolou, kterou se rozumí vztah mezi mateřskou společností a dceřinou společností ve všech případech uvedených v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo obdobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem; jakákoli dceřiná společnost jiné dceřiné společnosti se také považuje za dceřinou společnost mateřské společnosti, která stojí v čele všech těchto podniků.

Situace, ve kterých jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby trvale spojeny s touž osobou vztahem kontroly, se také považují za úzké propojení mezi těmito osobami;

▼M3

s) „zajišťovnou“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění ([1]).

▼B

2. Kdekoli tato směrnice odkazuje na euro, použije se na národní měnu od 31. prosince každého roku přepočítací kurs posledního dne předchozího měsíce října, pro který jsou k dispozici hodnoty přepočítacího kursu na euro ve všech relevantních měnách Společenství.

([1]) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

▼B

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se týká přístupu k samostatné výdělečné činnosti v přímém pojištění a jejímu výkonu pojišťovnami, které jsou usazeny v členském státě nebo si přejí být v tomto státě usazeny, pokud jde o

1) poskytování těchto druhů pojištění, pokud vyplývají ze smlouvy:

   a) životní pojištění, což je pojistné odvětví, které zahrnuje zejména pojištění pouze pro případ dožití se stanoveného věku, pojištění pouze pro případ smrti, pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo pro případ dřívější smrti, životní pojištění s výplatou zaplaceného pojistného, pojištění manželství, pojištění prostředků na výživu dětí;

   b) pojištění důchodu;

   c) doplňkové pojištění provozované životními pojišťovnami, což je zejména pojištění pro případ úrazu včetně pracovní neschopnosti, pojištění smrti následkem úrazu a pojištění invalidity následkem úrazu nebo nemoci, kde tyto různé druhy pojištění jsou sjednávány doplňkově k životnímu pojištění;

   d) typ pojištění existující v Irsku a Spojeném království známé jako trvalé zdravotní pojištění (permanent health insurance), které nelze zrušit;

2) následující operace, pokud jsou na smluvním základě a pokud podléhají dozoru správních orgánů odpovědných za dozor nad soukromým pojištěním:

   a) tontiny, u kterých je založen spolek přispěvatelů s cílem společné kapitalizace příspěvků a následného rozdělení takto akumulovaných aktiv mezi přeživší osoby nebo mezi oprávněné osoby po zemřelých;

   b) operace umořování kapitálu založené na pojistně matematických výpočtech, u kterých se za předem dohodnuté jednorázové nebo pravidelně se opakující platby stanoví závazky určitých výplat po určitou dobu;

   c) správa skupinových penzijních fondů, např. činnosti spočívající pro dotyčný podnik ve správě investic, a zejména aktiv tvořících rezervy subjektů, které provádějí platbu v případě smrti nebo dožití se stanoveného věku nebo v případě přerušení nebo omezení činnosti;

   d) operace uvedené v písmenu c), pokud jsou doprovázeny pojištěním kryjícím buď zachování kapitálu, nebo minimální úrokový výnos;

   e) operace prováděné pojišťovnami, které jsou uvedeny v kapitole 1 hlavy 4 knihy IV francouzského „code des assurances“ (pojišťovacího řádu);

3) operace závisející na délce lidského života, které jsou předepsány nebo stanoveny v právních předpisech o sociálním pojištění, jsou-li vykonávány nebo spravovány pojišťovnami na jejich vlastní riziko v souladu s právními předpisy členského státu.

Článek 3

Vyňaté činnosti a orgány

Tato směrnice se netýká:

1) s výhradou použití čl. 2 odst. 1 písm. c) odvětví určených v příloze ke směrnici 73/239/EHS;

▼B

2) operací vzájemných pojišťoven, u nichž se plnění liší podle dostupných zdrojů a které požadují na každém ze svých členů stejný příspěvek;

3) operací prováděných jinými subjekty, než jsou podniky uvedené v článku 2, jejichž účelem je poskytovat plnění zaměstnaným a samostatně výdělečným osobám patřícím do jednoho podniku nebo skupiny podniků nebo do jednoho oboru nebo skupiny oborů v případě smrti nebo dožití se stanoveného věku nebo v případě přerušení nebo omezení činnosti, ať již jsou nebo nejsou závazky vyplývající z těchto operací vždy plně kryty matematickými rezervami;

4) s výhradou použití čl. 2 odst. 3 pojištění tvořícího část zákonného systému sociálního zabezpečení;

5) subjektů, které se zavazují poskytovat plnění výhradně v případě smrti, kde částka těchto plnění nepřevyšuje průměrné pohřební náklady za jednu smrt nebo kde je plnění poskytováno v naturáliích;

6) vzájemných pojišťoven, kde

— stanovy stanoví možnost určení dalších příspěvků nebo snížení jejich plnění nebo vyžadování pomoci od jiných osob, které se zavázaly ji poskytnout, a

— roční příjem z příspěvků za činnosti v oblasti působnosti této směrnice nepřevyšuje 5 milionů eur ve třech po sobě následujících letech. Je-li tato částka ve třech po sobě následujících létech překročena, použije se tato směrnice od čtvrtého roku.

Tento odstavec však nebrání vzájemné pojišťovně v tom, aby požádala o povolení podle této směrnice nebo aby si toto povolení ponechala;

7) spolku „Versorgungverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ v Německu, pokud nedojde ke změně jeho stanov ohledně rozsahu jeho činností;

8) penzijních činností penzijních pojišťoven stanovených v zákonu o penzijním pojištění zaměstnanců (TEL) a souvisejících finských právních předpisech, pokud

a) penzijní pojišťovny, které již podle finských právních předpisů mají povinnost mít pro své penzijní činnosti oddělené účetnictví a systémy správy, ode dne přístupu vytvoří ještě samostatné právní subjekty pro výkon těchto činností;

b) finské orgány nediskriminačním způsobem umožní všem státním příslušníkům a společnostem z členských států vykonávat podle finských právních předpisů činnosti určené v článku 2 vztahující se k této výjimce, ať to je prostřednictvím

— kontroly nebo účasti ve stávající pojišťovně nebo skupině;

— vytvářením nových pojišťoven nebo skupin, včetně penzijních pojišťoven, nebo účastí v nich;

c) finské orgány předloží do tří měsíců od dne přistoupení Komisi ke schválení zprávu uvádějící, jaká opatření byla podniknuta pro oddělení činností TEL od běžných pojišťovacích činností provozovaných finskými pojišťovnami, aby bylo vyhověno všem požadavkům této směrnice.

▼B

HLAVA II

PŘÍSTUP K ČINNOSTI ŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

Článek 4

Zásada povolení

Přístup k činnostem, na které se vztahuje tato směrnice, podléhá předchozímu vydání úředního povolení.

O toto povolení musí orgány domovského členského státu žádat

a) každá pojišťovna, která zřizuje sídlo na území uvedeného státu;

b) každá pojišťovna, která poté, co již získala povolení požadované v prvním pododstavci, rozšiřuje činnost na celé odvětví nebo na jiná odvětví.

Článek 5

Rozsah povolení

1. Povolení je platné pro celé Společenství. Umožňuje zde pojišťovně provozovat činnost buď v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb.

2. Povolení se vydává na každé pojistné odvětví uvedené v příloze I. Týká se celého odvětví, ledaže si žadatel přeje krýt pouze některá rizika zařazená do tohoto odvětví.

Příslušné orgány mohou omezit povolení požadované pro jedno z odvětví na činnosti uvedené v obchodním plánu uvedeném v článku 7.

Každý členský stát může vydat povolení pro dvě nebo více odvětví, pokud jeho vnitrostátní právní předpisy povolují v těchto odvětvích vykonávat činnost současně.

Článek 6

Podmínky pro obdržení povolení

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá pojišťovna, která žádá o povolení, aby:

a) přijala některou z těchto forem:

— v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap opaandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“,

▼M4

— v případě Bulharska: „акционерно дружество“ „взаимозастрахователна кооперация“,

▼M1

— v případě České republiky: „akciová společnost“, „družstvo“,

▼B

— v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“,

— v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,

▼M1

— v případě Estonské republiky: „aktsiaselts“,

▼B

— v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ a „mutuelles régies par le code de la mutualité“,

— v případě Irska: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“ a „societies registered under the Friendly Societies Acts,“

— v případě Italské republiky: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“,

▼M1

— v případě Kyperské republiky: „Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“,

— v případě Lotyšské republiky: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“,

— v případě Litevské republiky: „akcinės bendrovės“, „uždarosios akcinės bendrovės“,

▼B

— v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,

▼M1

— v případě Maďarské republiky: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“,

— v případě Republiky Malta: „kumpanija pubblika“, „kumpanija privata“, „fergħa“, „Korp ta' l- Assikurazzjoni Rikonnoxxut“,

▼B

— v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,

— v případě Spojeného království: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“,

— v případě Řecké republiky: „ανώνυμή εταιριά“,

— v případě Španělského království:„sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“,

— v případě Portugalské republiky:„sociedade anónima“, „mútua de seguros“,

▼M4

— v případě Rumunska: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“,

▼M1

— v případě Polské republiky: “spółka akcyjna‘, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“,

▼B

— v případě Rakouské republiky:„Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“,

▼M1

— v případě Republiky Slovinsko: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“,

— v případě Slovenské republiky: „akciová spoločnost“,

▼B

— v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“,

— v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“.

Pojišťovna také může přijmout právní formu evropské obchodní společnosti, jakmile tato bude vytvořena.

Kromě toho mohou členské státy případně založit pojišťovny v jakékoli veřejnoprávní formě za podmínky, že tyto pojišťovny budou mít za cíl provádět pojišťovací operace za stejných podmínek, za kterých vykonávají činnost soukromoprávní pojišťovny;

b) omezila svůj předmět činnosti na činnosti stanovené v této směrnici a operace z nich přímo vyplývající, s vyloučením všech jiných obchodních činností;

c) předložila obchodní plán podle článku 7;

d) měla minimální garanční fond stanovený v čl. 29 odst. 2;

e) byla skutečně řízena osobami s dobrou pověstí a požadovanou odbornou kvalifikací nebo zkušenostmi.

2. Jestliže mezi pojišťovnou a jinými právnickými nebo fyzickými osobami existuje úzké propojení, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, pokud tato propojení nebrání řádnému výkonu dozorčích funkcí.

Příslušné orgány také odmítnou vydat povolení, pokud právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických nebo právnických osob, se kterými má pojišťovna úzké propojení, nebo potíže související s jejich uplatňováním brání řádnému výkonu dozorčích funkcí.

Příslušné orgány požadují na pojišťovnách, aby jim neustále poskytovaly informace, které potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v tomto odstavci.

3. Členské státy ukládají pojišťovnám, aby se jejich ústředí nacházelo ve stejném členské státě jako jejich sídlo.

4. Pojišťovna žádající o povolení k rozšíření činnosti na jiná odvětví nebo o rozšíření povolení, které se vztahuje jen na některá rizika zařazená jednoho odvětví, musí předložit obchodní plán podle článku 7.

Dále musí doložit, že disponuje mírou solventnosti stanovenou v článku 28 a má garanční fond uvedený v čl. 29 odst. 1 a 2.

5. Členské státy nepřijmou předpisy vyžadující předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv nebo formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá pojišťovna používat při svých jednáních s pojistníky.

Bez ohledu na první pododstavec může domovský členský stát pro výhradní účel ověřování souladu s vnitrostátními předpisy o zásadách pojistné matematiky vyžadovat pravidelné sdělování technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv, aniž by uvedený požadavek představoval předběžnou podmínku pro to, aby pojišťovna směla vykonávat činnost.

Nic v této směrnici nebrání členským státům, aby ponechaly v platnosti nebo přijímaly právní a správní předpisy požadující schválení zakládací smlouvy a stanov a předávání jakýchkoli dalších dokumentů nutných pro běžný výkon dozoru.

Nejpozději do dne 1. července 1999 podá Komise Radě zprávu o uplatňování tohoto odstavce.

▼B

6. Předpisy uvedené v odstavcích 1 až 5 nesmějí požadovat, aby byla jakákoli žádost o povolení posuzována na základě hospodářských potřeb trhu.

Článek 7

Obchodní plán

Obchodní plán uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. c) a odst. 4 musí obsahovat údaje nebo podklady týkající se

a) povahy závazků, které pojišťovna hodlá krýt;

b) základních zásad zajištění;

c) položek, z nichž sestává minimální garanční fond;

d) předpokládaných nákladů na zřízení provozního systému a organizaci obchodní sítě a finančních zdrojů, které mají tyto náklady pokrýt;

kromě toho na první tři účetní období:

e) plánu uvádějícího podrobné odhady příjmů a výdajů týkajících se přímého pojištění, zajišťovacích akceptací a cesí;

f) předpokládané rozvahy;

g) předpokládaných finančních zdrojů zamýšlených pro krytí smluvních závazků a míry solventnosti.

Článek 8

Akcionáři a společníci s kvalifikovanými podíly

Příslušné orgány domovského členského státu nesmějí pojišťovně vydat povolení k přístupu k pojišťovací činnosti, dokud jim není sdělena totožnost jejích akcionářů nebo společníků, ať přímých nebo nepřímých, ať fyzických nebo právnických osob, které mají v uvedené pojišťovně kvalifikované podíly, a výše těchto podílů.

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, pokud vzhledem k potřebě zajistit zdravé a obezřetné řízení pojišťovny nejsou spokojeny se způsobilostí akcionářů nebo společníků.

Článek 9

Odmítnutí vydat povolení

Každé rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení musí být doprovázeno přesným odůvodněním a oznámeno dané pojišťovně.

Každý členský stát učiní opatření pro zajištění práva obrátit se na soud proti rozhodnutí o odmítnutí.

To musí být umožněno i v případech, kdy příslušné orgány nevyřídí žádost o povolení do šesti měsíců ode dne obdržení.

▼M3

Článek 9a

Předchozí konzultace s příslušnými orgány ostatních členských států

1. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány jiných členských států, pokud je pojišťovna:

a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

▼M3

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu povolenou v jiném členském státě.

2. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány členského státu, které jsou odpovědné za dozor nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky, pokud je zajišťovna:

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku, který získal povolení ve Společenství; nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleným ve Společenství; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolenou ve Společenství.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se navzájem konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.

▼B

HLAVA III

PODMÍNKY PRO POJIŠŤOVACÍ ČINNOST

KAPITOLA 1

Zásady a metody finančního dozoru

Článek 10

Příslušné orgány a předmět dozoru

1. Finanční dozor nad pojišťovnou, včetně dozoru nad činností, kterou pojišťovna vykonává buď prostřednictvím poboček, nebo v rámci volného pohybu služeb, náleží do výhradní pravomoci domovského členského státu. Pokud mají příslušné orgány členského státy závazku důvod domnívat se, že činnosti pojišťovny mohou ovlivnit její finanční zdraví, informují o tom příslušné orgány domovského členského státu pojišťovny. Orgány domovského členského státu pojišťovny rozhodnou, zda pojišťovna dodržuje obezřetnostní zásady stanovené v této směrnici.

2. Uvedený finanční dozor zahrnuje zejména ověřování veškeré činnosti pojišťovny, její míry solventnosti, tvorbu technických rezerv včetně matematických rezerv a aktiv, která je kryjí, v souladu s předpisy nebo obvyklou praxí v domovském členském státě podle předpisů přijatých na úrovni Společenství.

▼M3

Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou pojišťovnou se zajišťovnou povolenou v souladu se směrnicí 2005/68/ES nebo pojišťovnou povolenou v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo touto směrnicí z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo pojišťovny.

▼B

3. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují od každé pojišťovny, aby měla řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy.

Článek 11

Dozor nad pobočkami usazenými v jiném členském státě

Členský stát pobočky stanoví, že pokud pojišťovna, jíž bylo vydáno povolení v jiném členském státě, provozuje činnost prostřednictvím pobočky, mohou příslušné orgány domovského členského státu, poté co nejprve informují příslušné orgány členského státu pobočky, samy nebo prostřednictvím osob, které pro uvedený účel jmenují, na místě ověřovat informace nutné k zajištění finančního dozoru nad pojišťovnou. Orgány členského státu pobočky se mohou uvedeného ověřování účastnit.

Článek 12

Zákaz povinného postoupení části pojištění

Členské státy nesmějí na pojišťovnách požadovat, aby postoupily část svého pojištění z činností uvedených v článku 2 subjektu nebo subjektům určeným vnitrostátními právními předpisy.

Článek 13

Informace týkající se účetnictví, dozoru a statistiky: pravomoci dozoru

1. Každý členský stát ukládá každé pojišťovně, jejíž sídlo se nachází na jeho území, aby předkládala výroční zprávu uvádějící všechny typy činností, její finanční situaci a solventnost.

2. Členské státy ukládají pojišťovnám se sídlem na jejich území, aby pravidelně předkládaly výkazy spolu se statickými dokumenty, které jsou nutné pro účely dozoru. Příslušné orgány si navzájem poskytují veškeré dokumenty a informace užitečné pro účely dozoru.

3. Každý členský stát přijme všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušné orgány měly pravomoci a prostředky nutné pro dozor nad činností pojišťoven se sídlem na jejich územích, včetně činností vykonávaných mimo tato území, v souladu se směrnicemi Rady upravujícími uvedené činnosti a k účelům sledování toho, jak jsou tyto směrnice uplatňovány.

Tyto pravomoci a prostředky musí příslušným orgánům zejména umožňovat:

a) činit podrobná šetření týkající se situace pojišťovny a veškeré její činnosti, mimo jiné

   — shromažďováním informací nebo vyžadováním předložení dokumentů o její pojišťovací činnosti,

   — prováděním vyšetřování na místě v prostorách pojišťovny;

b) přijímat veškerá opatření týkající se pojišťovny, jejích odpovědných ředitelů nebo osob, které ji řídí, vhodná a nutná k zajištění toho, aby činnost pojišťovny trvale odpovídala právním a správním předpisům, které musí pojišťovna splňovat v každém členském státě, a zejména obchodního plánu v rozsahu, v němž zůstává povinný, a k zabránění nebo nápravě veškerých závad, které by mohly ohrožovat zájmy pojištěných osob;

c) zajistit, aby byla uvedená opatření prováděna, případně i jejich vymáháním soudní cestou;

▼B

Členské státy mohou také stanovit, že příslušné orgány mohou získávat veškeré informace, které mají o smlouvách zprostředkovatelé.

Článek 14

Převod kmene pojistných smluv

1. Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy vydá každý členský stát povolení pojišťovnám se sídlem na jeho území k převodu celého nebo části jejich kmene pojistných smluv uzavřených v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb na přejímající podnik usazený ve Společenství, pokud příslušné orgány domovského členského státu přejímajícího podniku potvrdí, že po započtení převodu má přejímající podnik nutnou míru solventnosti.

2. Pokud pobočka hodlá převést celý kmen nebo část kmene pojistných smluv uzavřených v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb, je třeba konzultovat členský stát pobočky.

3. Za okolností zmiňovaných v odstavcích 1 a 2 orgány domovského členského státu převádějící pojišťovny povolí převod po obdržení souhlasu od příslušných orgánů členských států závazku.

4. Příslušné orgány členských států, které byly konzultovány, poskytnou stanovisko nebo souhlas příslušným orgánům členského státu převádějící pojišťovny do tří měsíců od obdržení žádosti: nedodání odpovědi konzultovanými orgány v uvedené lhůtě se považuje za vyslovení příznivého stanoviska nebo mlčky vyjádřeného souhlasu.

5. Převod povolený v souladu s tímto článkem se zveřejňuje způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v členském státě závazku. Tyto převody jsou bez dalšího účinné vůči pojistníkům, pojištěným osobám a všem ostatním osobám majícím práva nebo povinnosti vzniklé z převedených smluv.

Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států poskytnout pojistníkům možnost smlouvy v určité lhůtě po převodu zrušit.

Článek 15

Kvalifikované podíly

1. Členské státy stanoví, že všechny fyzické a právnické osoby, které hodlají získat přímo nebo nepřímo kvalifikovaný podíl v pojišťovně, musí nejprve informovat příslušné orgány domovského členského státu a uvést přitom velikost zamýšleného podílu. Takováto osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, když hodlá zvýšit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by její podíl na hlasovacích právech nebo základním kapitálu dosáhl nebo překročil 20 %, 33 % nebo 50 % nebo tak, že se pojišťovna stane dceřinou společností této osoby.

Příslušné orgány domovského členského státu mají nejvýše tři měsíce ode dne oznámení stanoveného v prvním pododstavci na vyjádření nesouhlasu s tímto záměrem, pokud vzhledem k potřebě zajistit zdravé a obezřetné řízení pojišťovny nejsou spokojeny se způsobilostí osoby uvedené v prvním pododstavci. Pokud s daným záměrem nevyjádří nesouhlas, mohou stanovit maximální lhůtu pro jeho uskutečnění.

▼M3

1a. Je-li nabyvatelem podílů uvedených v článku 1 tohoto článku pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového subjektu nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a stane-li se tímto nabytím podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřiným podnikem nabyvatele nebo je-li kontrolován nabyvatelem, musí se posuzování nabytí podílu stát předmětem předchozí konzultace podle čl. 9a.

▼B

2. Členské státy požadují od všech fyzických a právnických osob, které se chtějí přímo nebo nepřímo vzdát kvalifikovaného podílu v pojišťovně, aby o tom nejprve informovaly příslušné orgány domovského členského státu a uvedly přitom výši zamýšleného podílu. Takováto osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, když chce snížit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by podíl jejích hlasovacích práv nebo základním kapitálu poklesl pod 20 %, 33 % nebo 50 % a nebo tak, že by pojišťovna přestala být její dceřinou společností.

3. Pojišťovny musí, jakmile se o tom dovědí, informovat příslušné orgány svých domovských členských států o všech nabytích nebo prodejích podílů na svém kapitálu, které způsobí, že podíly překročí jednu z hranic uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo pod ni poklesnou.

Alespoň jednou ročně také příslušné orgány domovského členského státu informují o jménech akcionářů a společníků držících kvalifikovaný podíl a o výši těchto podílů, jak vyplývá zejména z údajů registrovaných na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo z informací získaných na základě povinností pro společnosti kotované na burze cenných papírů.

4. Členské státy požadují, aby v případech, kdy by vliv, který mají osoby uvedené v odstavci 1, mohl způsobit újmu obezřetnému a zdravému řízení pojišťovny, příslušné orgány členského státy přijaly vhodná opatření k ukončení uvedené situace. Tato opatření mohou například spočívat v soudních zákazech, sankcích proti ředitelům nebo pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi vlastněnými danými akcionáři nebo společníky.

Podobná opatření se uplatňují na fyzické i právnické osoby, které nesplní povinnost předem poskytnout informace stanovené v odstavci 1. Pokud je podíl získán přes nesouhlas příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce opatření, kterými se buď pozastaví výkon odpovídajících hlasovacích práv nebo zajistí, že odevzdané hlasy jsou neplatné, nebo zajistí možnost jejich zrušení.

Článek 16

Profesní tajemství

1. Členské státy zajistí, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři nebo experti jednající jménem příslušných orgánů byli povinni zachovávat profesní tajemství. Znamená to, že žádné důvěrné informace, které uvedené osoby mohou získat při plnění svých povinností, nesmějí být prozrazeny žádné osobě ani orgánu, kromě informací v celkové nebo souhrnné formě, kde není možno identifikovat jednotlivé pojišťovny, a kromě případů, na které se vztahuje trestní právo.

Avšak v případech, kdy je na pojišťovnu vyhlášen úpadek nebo u ní byla nařízena nucená likvidace, mohou být v občanskoprávním nebo obchodním řízení sdělovány důvěrné informace, které se netýkají třetích osob zapojených do pokusů pojišťovnu zachránit.

2. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům různých členských států vyměňovat si informace v souladu se směrnicemi vztahujícími se na pojišťovny. Tyto informace podléhají profesnímu tajemství stanovenému v odstavci 1.

3. Členské státy mohou uzavírat dohody o spolupráci umožňující výměnu informací s příslušnými orgány třetích zemí nebo s úřady nebo orgány třetích zemí definovanými v odstavcích 5 a 6 pouze tehdy, pokud sdělované informace podléhají zárukám profesního tajemství odpovídajícím alespoň zárukám uvedeným v tomto článku. Tato výměna informací musí být určena pro výkon dozoru uvedenými úřady nebo orgány.

▼B

Pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být zveřejněny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně pouze pro účely, pro které tyto orgány daly svůj souhlas.

▼M3

4. Příslušné orgány, které dostávají důvěrné informace podle odstavců 1 nebo 2, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:

— kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro přístup k pojišťovací činnosti, a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů, nebo

— ukládání sankcí, nebo

— opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo

— soudní řízení zahájené podle článku 67 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnicích přijatých v oblasti pojišťovnictví a zajišťovnictví.

5. Odstavce 1 a 4 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:

— orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dozorem nad finančními trhy,

— orgány, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, a

— osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru a sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k plnění jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, subjekty a osobami podléhají profesnímu tajemství stanovenému v odstavci 1.

6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy povolit výměny informací mezi příslušnými orgány a:

— orgány zodpovědnými za dohled nad subjekty, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo

— orgány zodpovědnými za dohled nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven úvěrových institucí, investičních podniků a ostatních finančních institucí, nebo

— nezávislými znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími zákonný dozor nad uvedenými podniky a orgány příslušnými pro dohled nad těmito pojistnými znalci.

Členské státy, které chtějí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

— informace jsou určeny k výkonu dohledu nebo zákonného dozoru podle prvního pododstavce,

— informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovené v odstavci 1,

— pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí se zveřejnit bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

▼B

7. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy s cílem posílení stability finančního systému, včetně jeho integrity, povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty podle zákona příslušnými pro odhalování a vyšetřování porušování práva společností.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

— informace jsou určeny k výkonu úkolu podle prvního pododstavce,

— informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovenému v odstavci 1,

— pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně, výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Pokud členský stát, orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci provádějí svůj úkol odhalování nebo vyšetřování s pomocí osob jmenovaných pro tento účel kvůli zvláštní způsobilosti těchto osob, avšak které nejsou zaměstnány ve veřejné správě, lze možnost výměny informací stanovená v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek stanovených v druhém pododstavci.

Pro účely uplatňování třetí odrážky druhého pododstavce sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci příslušným orgánům, které poskytly informace, jména a přesné pověření osob, kterým mají být informace předány.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů nebo subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

Do dne 31. března 2000 Komise vypracuje zprávu o uplatňování tohoto odstavce.

▼M3

8. Dstavce 1 až 7 nebrání příslušným orgánům, aby předávaly:

— centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům,

— případně jiným státním orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy,

informace potřebné pro plnění jejich úkolů a ani nebrání těmto institucím a orgánům sdělovat příslušným orgánům informace, které mohou potřebovat pro účely odstavce 4. Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovenému v tomto článku.

▼B

9. Dále bez ohledu na odstavce 1 a 4 mohou také členské státy na základě právních předpisů povolit sdělování určitých informací jiným orgánům své ústřední správy, které odpovídají za právní předpisy týkající se dozoru nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovnami a inspektorům působícím jménem uvedených orgánů.

Tyto informace je však možné sdělit pouze tehdy, pokud je to nutné z důvodu obezřetného dohledu.

Členské státy však zajistí, aby informace obdržené podle odstavců 2 a 5 a informace obdržené prostřednictvím ověřování na místě, které je uvedeno v odstavci 11, nebyly nikdy sdělovány v případech uvedených v tomto odstavci bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které informace poskytly, nebo příslušných orgánů členského státu, ve kterém se ověřování na místě provádělo.

▼B

Článek 17

Povinnosti auditorů

1. Členské státy přinejmenším stanoví, aby

a) každá osoba, které bylo vydáno povolení ve smyslu směrnice Rady 84/253/EHS ([1]), provádějící v pojišťovně úkol popsaný v článku 51 směrnice Rady 78/660/EHS ([2]), článku 37 směrnice 83/349/EHS nebo v článku 31 směrnice Rady 85/611/EHS ([3]) nebo jiný zákonem stanovený úkol měla povinnost příslušným orgánům okamžitě oznámit jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se uvedené pojišťovny, které zjistila při výkonu tohoto úkolu a které by mohly

— představovat závažné porušení právních a správních předpisů stanovících podmínky pro povolení nebo které konkrétně upravují provozování činností pojišťovnami, nebo

— ovlivnit pokračování činnosti pojišťovny nebo

— vést k tomu, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim budou vyjádřeny výhrady;

b) tato osoba měla také povinnost oznámit jakékoli skutečnosti a rozhodnutí, které zjistí při výkonu úkolu popsaného v písmenu a) v pojišťovně mající úzké propojení vyplývající z řídícího vztahu s pojišťovnou, v níž uvedená osoba plní výše uvedený úkol.

2. Sdělení skutečností nebo rozhodnutí uvedených v odstavci 1 příslušným orgánům v dobré víře osobami oprávněnými ve smyslu směrnice 84/253/EHS nepředstavuje porušení žádného omezení sdělování informací uloženého smluvně nebo jakýmikoli právními nebo správními předpisy a nezakládá pro tyto osoby žádnou odpovědnost.

Článek 18

Současný výkon činností životního a neživotního pojištění

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 7, nesmí být žádné pojišťovně vydáno současně povolení podle této směrnice a podle směrnice 73/239/EHS.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit, že

— pojišťovnám, kterým bylo vydáno povolení podle této směrnice, může být také vydáno povolení v souladu se článkem 6 směrnice 73/239/EHS pro rizika uvedená v odvětvích 1 a 2 v příloze uvedené směrnice,

— pojišťovnám, kterým bylo vydáno povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS výhradně pro rizika uvedená v odvětvích 1 a 2 v příloze této směrnice, může být vydáno povolení podle této směrnice.

3. S výhradou odstavce 6 pojišťovny uvedené v odstavci 2 a pojišťovny, které

— dne 1. ledna 1981 pro pojišťovny s povolením v Řecku,

— dne 1. ledna 1986 pro pojišťovny s povolením ve Španělsku a Portugalsku,

([1]) Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20.
([2]) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2001/65/ES (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28).
([3]) Úř. věst. L 375, 31. 12. 1985, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2001/108/ES (Úř. věst. L 41, 13. 2.2002, s. 35).

▼M1

— dne 1. ledna 1995 pro pojišťovny s povolením v Rakousku, Finsku a Švédsku,

▼M4

— 1. května 2004 pro pojišťovny s povolením v České republice, Estonsku, na Kypru, v Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Polsku, Slovinsku a Slovensku,

— 1. ledna 2007 pro pojišťovny s povolením v Bulharsku a Rumunsku, a

▼B

— dne 15. března 1979 pro všechny ostatní pojišťovny

provozovaly souběžně jak činnosti, na něž se vztahuje tato směrnice, tak i činnosti v oblasti působnosti směrnice 73/239/EHS, mohou pokračovat v souběžném provozování těchto činností, pokud je každá z těchto činností spravována odděleně v souladu se článkem 19 této směrnice.

4. Členské státy mohou stanovit, že pojišťovny uvedené v odstavci 2 musí dodržovat účetní pravidla pro pojišťovny, kterým bylo vydáno povolení podle této směrnice, pro veškeré jejich činnosti. Až do koordinace v tomto směru mohou členské státy také stanovit, že s ohledem na předpisy pro likvidaci se na činnosti týkající se rizik uvedených v odvětvích 1 a 2 přílohy směrnice 73/239/EHS provozované pojišťovnami uvedenými v odstavci 2 budou vztahovat pravidla pro činnosti životního pojištění.

5. Pokud má pojišťovna provozující činnosti uvedené v příloze směrnice 73/239/EHS finanční, obchodní nebo administrativní propojení s pojišťovnou provozující činnosti spadající do oblasti působnosti této směrnice, zajistí příslušné orgány členských států, na jejichž území se nacházejí sídla uvedených pojišťoven, aby účetnictví daných pojišťoven nebylo zkresleno dohodami mezi těmito pojišťovnami nebo jakýmkoli ujednáním, které by mohlo ovlivnit rozvrhování výdajů a příjmů.

6. Každý členský stát může uložit pojišťovnám, jejichž sídlo se nachází na jeho území, aby ve lhůtě určené dotyčným členským státem ukončily souběžné provozování činností, které provozovaly ke dnům uvedeným v odstavci 3.

7. Tento článek bude přezkoumán na základě zprávy Komise Radě s ohledem na budoucí harmonizaci předpisů pro likvidaci, v každém případě však před 31. prosincem 1999.

Článek 19

Oddělená správa životního a neživotního pojištění

1. Oddělená správa podle čl. 18 odst. 3 musí být organizována tak, aby činnosti v oblasti působnosti této směrnice byly odděleny od činností v oblasti působnosti směrnice 73/239/EHS, aby

— příslušné zájmy pojistníků v životním a neživotním pojištění nebyly dotčeny, a zejména aby ze zisků životního pojištění měli prospěch pojistníci v životním pojištění, jako by pojišťovna provozovala pouze životní pojištění,

— minimální finanční závazky, zejména míra solventnosti, připadající na jednu nebo druhou z těchto dvou činností, jmenovitě činnosti podle této směrnice a činnosti podle směrnice 73/239/EHS, nebyly neseny druhou činností.

Pokud však jsou minimální finanční závazky splněny za podmínek stanovených ve druhé odrážce prvního pododstavce a pokud je o tom příslušný orgán informován, pojišťovna může použít ty výslovně uvedené položky míry solventnosti, které jsou stále k dispozici, pro jednu nebo druhou činnost.

Příslušné orgány analyzují výsledky obou činností, aby zajistily, že je dodržován tento odstavec.

▼B

2. a) Účetnictví je třeba vést tak, aby byly patrné zdroje pro každou z obou uvedených činností — životního a neživotního pojištění. Za tímto účelem je třeba celkové příjmy (zejména pojistné, platby zajistitelů, příjmy z investování) a výdaje (zejména pojistná plnění, doplnění technických rezerv, zajistné, provozní náklady na pojišťovací činnost) rozvrhnout podle původu. Položky společné oběma činnostem se účtují v souladu s metodami rozvrhování, které musí být schváleny příslušným orgánem.

b) Pojišťovny musí na základě svého účetnictví připravit finanční výkaz jasně určující položky každé míry solventnosti v souladu se čl. 27 této směrnice a čl. 16 odst. 1 směrnice 73/239/EHS.

3. Pokud není jedna z měr solventnosti dostačující, použijí příslušné orgány na činnost s nedostatečnou mírou solventnosti opatření stanovená v odpovídající směrnici bez ohledu na to, jaké jsou výsledky ve druhé činnosti. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce druhé odrážky mohou tato opatření zahrnovat povolení převodu z jedné činnosti do druhé.

KAPITOLA 2

Pravidla pro technické rezervy a jejich krytí

Článek 20

Tvorba technických rezerv

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá pojišťovna vytvořila dostatečné technické rezervy, včetně matematických rezerv, na veškerou svou činnost.

Výše těchto technických rezerv se určuje podle těchto zásad:

A. i) Výše technických rezerv životního pojištění musí být vypočtena dostatečně obezřetnou prospektivní matematickou metodou s přihlédnutím ke všem budoucím závazkům vyplývajícím z pojistných smluv pro každou stávající smlouvu, včetně

— všech zaručených pojistných plnění, včetně zaručených hodnot odbytného,

— bonusů, na které již mají pojistníci kolektivně nebo individuálně nárok, jakkoli jsou uvedené bonusy popsány — svěřené, prohlášené nebo přidělené,

— všech možností, které má pojištěná osoba k dispozici podle podmínek pojistné smlouvy,

— provozních výdajů, včetně provizí,

se započtením k dobru budoucího splatného pojistného.

ii) Použití retrospektivní metody je dovoleno, pokud je možno prokázat, že výsledné technické rezervy nejsou nižší, než je vyžadováno při dostatečně obezřetném prospektivním výpočtu nebo když nelze prospektivní metodu pro daný typ smlouvy použít.

iii) Obezřetný výpočet není „nejlepším odhadem“, ale zahrnuje vhodnou rezervu pro nepříznivou odchylku relevantních faktorů.

iv) Metoda výpočtu technických rezerv musí být nejen sama o sobě obezřetná, ale musí být obezřetná ve vztahu k metodě ocenění aktiv kryjících tyto rezervy.

v) Technické rezervy se počítají odděleně pro každou smlouvu. Použití aproximačních nebo zobecňovacích hodnot je povoleno, pokud je pravděpodobné, že dávají přibližně stejné výsledky

▼B

jako oddělené výpočty. Zásada odděleného výpočtu v žádném případě nebrání vytvoření dodatečných rezerv pro obecná rizika, která nejsou individualizována.

vi) Pokud je výše odbytného ze smlouvy zaručena, musí být výše matematických rezerv pro smlouvu neustále alespoň taková, jako je odbytné zaručené v dané době.

B. Použitou úrokovou míru je třeba zvolit obezřetně. Musí být určena podle předpisů příslušného orgánu v domovském členském státu při použití těchto zásad:

a) pro všechny smlouvy příslušné orgány domovského členského státu pojišťovny stanoví jednu nebo více maximálních úrokových měr, zejména v souladu s těmito pravidly:

i) pokud smlouvy obsahují záruku úrokové míry, stanoví příslušný orgán v domovském členském státě jednu maximální úrokovou míru. Může se lišit podle měny použité ve smlouvě, pokud to není více než 60 % úrokové míry obligací vydaných státem, v jehož měně je smlouva vyjádřena.

Pokud se členský stát podle druhé věty prvního pododstavce rozhodne stanovit maximální úrokovou míru pro smlouvy vyjádřené v měně jiného členského státu, konzultuje nejprve příslušný orgán členského státu, v jehož měně je smlouva vyjádřena;

ii) jestliže však aktiva pojišťovny nejsou oceňována pořizovací cenou, může členský stát stanovit, že je možno použít jednu nebo více maximálních úrokových měr s přihlédnutím k výnosu odpovídajících v té době držených aktiv po odečtení obezřetnostního rozpětí, a zejména u smluv s periodickým pojistným s přihlédnutím k očekávanému výnosu z budoucích aktiv. Obezřetné rozpětí a maximální úrokovou míru nebo úrokové míry použité pro očekávaný výnos z budoucích aktiv stanoví příslušný orgán domovského členského státu;

b) stanovení maximální úrokové míry neznamená, že pojišťovna musí takto vysokou míru použít:

c) domovský členský stát se může rozhodnout neuplatňovat písmeno a) na tyto kategorie smluv:

— smlouvy vázané na investiční podíly,

— smlouvy s jednorázově zaplaceným pojistným na období maximálně osmi let,

— smlouvy bez účasti na zisku a smlouvy důchodového pojištění bez nároku na odbytné.

V případech uvedených ve druhé a třetí odrážce prvního pododstavce je třeba při výběru obezřetné úrokové míry brát v úvahu měnu, ve které je smlouva vyjádřena, odpovídající aktuálně držená aktiva, a pokud jsou aktiva pojišťovny oceňována v jejich běžné hodnotě, očekávaný výnos z budoucích aktiv.

Za žádných okolností nesmí být použita úroková míra vyšší než výnos z aktiv vypočtených podle účetních pravidel v domovském členském státě po odečtení vhodného snížení;

d) členský stát na pojišťovně požaduje, aby ve svém účetnictví vyčlenila rezervu na splnění závazků úrokové míry vůči pojištěným osobám, je-li současný nebo předpokládaný výnos z aktiv pojišťovny nedostatečný pro krytí těchto závazků;

e) Komisi a příslušným orgánům členských států, které to vyžadují, se oznamují maximální úrokové míry stanovené podle písmene a).

▼B

C. Použité statistické prvky oceňování a částka vyčleněná na výdaje se musí být vybrány obezřetně s ohledem na stát závazku, typ pojistky a očekávané administrativní náklady a provize.

D. V případě smluv s účastí na zisku může metoda výpočtu technických rezerv brát v úvahu buď implicitně, nebo explicitně budoucí bonusy všeho druhu způsobem, který je v souladu s dalšími předpoklady o budoucím vývoji a se současnou metodou rozdělování bonusů.

E. Částka určená pro budoucí výdaje může být stanovena implicitně, např. za použití budoucího pojistného očištěného od nákladů na jeho správu. Celková částka, implicitní nebo explicitní, však nesmí být nižší, než by byl obezřetný odhad budoucích výdajů.

F. Metoda výpočtu technických rezerv nesmí podléhat nepravidelnému vývoji z roku na rok vyplývajícímu ze svévolných změn metod nebo základů pro výpočet a musí být taková, aby vhodným způsobem zajišťovala rozdělení zisků během trvání každé pojistky.

2. Pojišťovny zpřístupní veřejnosti podklady a metody používané pro výpočet technických rezerv, včetně rezerv na bonusy.

3. Domovský členský stát vyžaduje od každé pojišťovny, aby kryla technické rezervy v rozsahu celé své činnosti odpovídajícími aktivy v souladu se článkem 26. Pro pojištění sjednaná ve Společenství musí být tato aktiva umístěna uvnitř Společenství. Členské státy nepožadují po pojišťovnách, aby umístily svá aktiva v určitém členském státě. Domovský členský stát však může zmírnit pravidla pro umisťování aktiv.

▼M3

4. Pokud je zajistitelem zajišťovna povolená v souladu se směrnicí 2005/68/ES nebo pojišťovna povolená v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajistného a nevyřízených zajistných událostí.

Povolí-li domovský členský stát, aby technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistiteli, který není ani zajišťovnou, která získala oprávnění k činnosti v souladu se směrnicí 2005/68/ES, ani pojišťovnou, která získala takové oprávnění v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, stanoví podmínky pro akceptování těchto pohledávek.

▼B

Článek 21

Pojistné za novou činnost

Pojistné za nově sjednávané pojištění musí být dostatečné a založené na rozumných pojistně matematických předpokladech, aby umožnilo pojišťovnám splnit všechny závazky, a zejména vytvořit odpovídající technické rezervy.

Pro tento účel se mohou brát v úvahu všechny stránky finanční situace pojišťovny, bez zdrojů, které nejsou pojistným a nepocházejí z něho a které jsou systematické a trvalé tak, že mohou z dlouhodobého hlediska ohrozit solventnost pojišťovny.

Článek 22

Aktiva kryjící technické rezervy

Aktiva kryjící technické rezervy berou v úvahu typ činnosti vykonávané pojišťovnou tak, aby byla zajištěna bezpečnost, výnosnost

▼B

a obchodovatelnost jeho investic a aby pojišťovna zajistila vhodnou diverzifikaci a rozložení těchto investic.

Článek 23

Kategorie povolených aktiv

1. Domovské členské státy nesmějí pojišťovnám povolit, aby kryly své technické rezervy jinými aktivy, než jsou tyto kategorie aktiv:

A. Investice

a) dluhové cenné papíry a jiné nástroje peněžního a kapitálového trhu;

b) úvěry;

c) akcie a jiné účasti s proměnlivým výnosem;

d) podílové listy v subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a jiných investičních fondech;

e) pozemky, budovy a věcná práva k nemovitému majetku.

B. Pohledávky

▼M3

f) pohledávky za zajistiteli včetně podílů zajistitelů na technických rezervách a za zvláštními účelovými nástroji uvedenými v článku 46 směrnice 2005/68/ES;

▼B

g) vklady a pohledávky u převádějících pojišťoven;

h) pohledávky vůči pojistníkům a zprostředkovatelům vyplývající přímého pojištění a zajištění;

i) zálohy na pojistky;

j) vratky daní;

k) pohledávky vůči garančním fondům.

C. Jiná aktiva

l) hmotný investiční majetek kromě pozemků a budov, oceněný na základě obezřetného odpisování;

m) hotovost v bankách a v pokladně, vklady u úvěrových institucí a jiných subjektů, které mají povolení přijímat vklady;

n) časově rozlišené pořizovací náklady;

o) narostlé úroky a nájemné a jiné narostlé příjmy a zálohové platby;

p) práva návratu, dědičná práva stavby, požívací práva, práva na budoucí užívání.

2. V případě sdružení pojistitelů známého jako „Llloyd's“ tyto kategorie aktiv také zahrnují záruky a akreditivy vydané úvěrovými institucemi ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ([1]) nebo pojišťovnami spolu s ověřitelnými částkami vyplývajícími ze životních pojistek, pokud představují prostředky patřící členům.

▼M3

3. Začlenění aktiv nebo kategorie aktiv, které jsou uvedeny v prvním odstavci, neznamená, že všechna taková aktiva musí být automaticky přijata ke krytí technických rezerv. Domovský členský stát stanoví podrobnější pravidla stanovující podmínky pro použití přijatelných aktiv.

([1]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/28/ES (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).

▼B

Domovský členský stát při určování a uplatňování pravidel, které stanoví, zejména zajistí, aby byly zachovávány tyto zásady:

i) aktiva kryjící technické rezervy jsou oceňována očištěná od dluhů vyplývajících z jejich pořízení;

ii) všechna aktiva se musí oceňovat obezřetně, s přihlédnutím k riziku, že některé částky mohou být nerealizovatelné. Jako krytí technických rezerv může být přijat hmotný investiční majetek kromě pozemků a budov, jen pokud je oceněn na základě obezřetného odpisování;

iii) úvěry podnikům, státním nebo mezinárodním organizacím, místním nebo regionálním orgánům nebo fyzickým osobám mohou být přijaty jako krytí technických rezerv jen tehdy, pokud existují postačující záruky ohledně jejich bezpečnosti, ať jsou tyto záruky založeny na postavení vypůjčovatele, hypotékách, bankovních zárukách nebo zárukách poskytnutých pojišťovnami nebo jiných formách zabezpečení;

iv) deriváty, jako jsou opce, termínové obchody a swapy v souvislosti s aktivy kryjícími technické rezervy, mohou být použity, pokud přispívají ke snižování investičních rizik nebo usnadňují efektivní správu portfolia. Musí být obezřetně oceněny a mohou být brány v úvahu při oceňování podkladových aktiv;

v) převoditelné cenné papíry, se kterými se neobchoduje na regulovaném trhu, mohou být přijímány jako krytí technických rezerv jen tehdy, pokud mohou být realizovány v krátké době nebo když jsou to podíly v úvěrových institucích a pojišťovnách v rámci limitů povolených článkem 6 a v investičních podnicích usazených v členském státě;

vi) pohledávky za třetími osobami nebo nároky vůči nim mohou být přijímány jako krytí technických rezerv pouze po odečtení všech částek dlužených téže třetí osobě;

vii) hodnota jakýchkoli pohledávek nebo nároků přijímaných jako krytí technických rezerv musí být vypočtena na obezřetném základě s náležitým zřetelem na riziko, že některé částky mohou být nerealizovatelné. Zejména pohledávky vůči pojistníkům a zprostředkovatelům vyplývající z pojišťovacích a zajišťovacích operací mohou být přijímány jen tehdy, pouze pokud jsou nezaplacené po dobu kratší než tři měsíce;

viii) pokud držená aktiva představují investici do dceřiné společnosti, která spravuje všechny investice pojišťovny nebo jejich část jejím jménem, bere domovský členský stát při uplatňování pravidel a zásad stanovených v tomto článku v úvahu podkladová aktiva držená dceřinou společností; domovský členský stát může s aktivy jiných dceřiných společností zacházet stejně;

ix) časově rozlišené pořizovací náklady se mohou jako krytí technických rezerv přijímat pouze tehdy, pokud je to v souladu s výpočtem matematických rezerv.

4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 může domovský členský stát za výjimečných okolností a na žádost pojišťovny dočasně a po řádně zdůvodněném rozhodnutí přijmout jako krytí technických rezerv jiné kategorie aktiv, s výhradou článku 22.

Článek 24

Pravidla pro diverzifikaci investic

1. Pokud se týká aktiv kryjících technické rezervy, požaduje domovský členský stát po každé pojišťovně, aby investovala ne více než

a) 10 % svých celkových hrubých technických rezerv do jednoho pozemku nebo budovy nebo několika pozemků nebo budov, které

▼B

jsou navzájem dostatečně blízko, aby se daly považovat za jednu investici;

b) 5 % svých celkových hrubých technických rezerv do akcií a ostatních obchodovatelných cenných papírů obdobných akciím, dluhových cenných papírů a do jiných nástrojů peněžního a kapitálového trhu od téhož podniku nebo do úvěrů poskytnutých stejnému vypůjčovateli, které se posuzují jako jeden celek, úvěrů kromě úvěrů poskytnutých státním, regionálním nebo místním orgánům nebo mezinárodním organizacím, jejichž členem je jeden nebo více členských států. Tento limit může být zvýšen na 10 %, pokud pojišťovna neinvestuje více než 40 % svých hrubých technických rezerv do úvěrů nebo cenných papírů emitentů a vypůjčovatelů, u nichž investovala více než 5 % svých aktiv;

c) 5 % svých celkových hrubých technických rezerv do nezajištěných úvěrů, včetně 1 % pro každý jednotlivý nezajištěný úvěr kromě úvěrů poskytnutých úvěrovým institucím, pojišťovnám, pokud to povoluje článek 6, a investičním podnikům usazeným v členském státě. Tyto limity se mohou zvýšit na 8 % a 2 % v uvedeném pořadí rozhodnutím učiněným v jednotlivých případech příslušným orgánem domovského členského státu;

d) 3 % svých celkových hrubých technických rezerv do hotovosti v pokladně;

e) 10 % svých celkových technických rezerv do akcií, jiných cenných papírů obdobných akciím a do dluhových cenných papírů neobchodovaných na regulovaném trhu.

2. Neexistence limitu v odstavci 1 u investice do určité kategorie neznamená, že aktiva v této kategorii mají být přijímána jako krytí pro technické rezervy bez omezení. Domovský členský stát určí podrobnější pravidla stanovící podmínky pro použití přijatelných aktiv. Při určování a uplatňování těchto pravidel zejména zajistí, aby byly dodržovány tyto zásady:

i) aktiva kryjící technické rezervy musí být dostatečně diverzifikovaná a rozložená tak, aby bylo zajištěno, že neexistuje nadměrná závislost na určité kategorii aktiv, investičním trhu nebo jednotlivé investici;

ii) investice do určitých typů aktiv, které vykazují vysokou úroveň rizika, ať už vzhledem k povaze aktiv nebo kvalitě emitenta, musí být omezeny na obezřetnou úroveň;

iii) omezení konkrétních kategorií aktiv musí při výpočtu technických rezerv brát v úvahu ošetření zajištění;

iv) pokud držená aktiva představují investice do dceřiné společnosti, která spravuje všechny investice pojišťovny nebo jejich část jménem pojišťovny, bere domovský členský stát musí při uplatňování pravidel a zásad stanovených v tomto článku v úvahu podkladová aktiva držená dceřinou společností; domovský členský stát může s aktivy jiných dceřiných společností zacházet stejně;

v) procentní podíl aktiv kryjících technické rezervy, která jsou zahrnuta do nelikvidních investic, musí být udržován na obezřetné úrovni;

vi) pokud držená aktiva zahrnují úvěry nebo dluhové cenné papíry vydané určitými uvěrovými institucemi, může domovský členský stát při uplatňování pravidel a zásad obsažených v tomto článku brát v úvahu podkladová aktiva držená těmito úvěrovými institucemi. Takto se může postupovat pouze tehdy, pokud má úvěrová instituce sídlo v členském státě, je uvedeným členským státem nebo místními orgány státu plně vlastněna a její činnost podle zakládací listiny a stanov spočívá v poskytování a zaručování úvěrů státním nebo místním orgánům prostřednictvím zprostředkovatelů nebo poskytování úvěrů subjektům úzce spojeným se státními nebo místními orgány.

▼B

3. V rámci podrobné úpravy podmínek použití přijatelných aktiv členský stát více omezí:

— úvěry nekryté bankovní zárukou, zárukou vydanou pojišťovnou, hypotékou nebo jakoukoli jinou formou cenného papíru ve srovnání s úvěry, které jsou takovou zárukou kryty;

— podniky kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (dále jen „SKIPCP“), které nejsou koordinovány ve smyslu směrnice Rady 85/611/EHS a jiné investiční fondy ve srovnání se SKIPCP koordinovanými ve smyslu uvedené směrnice;

— cenné papíry neobchodované na regulovaném trhu ve srovnání s těmi, které tam obchodované jsou;

— dluhové cenné papíry a jiné nástroje peněžního a kapitálového trhu nevydané státními, místními nebo regionálními orgány nebo podniky patřícími do zóny A definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES nebo emitenty, kterými jsou mezinárodní organizace, mezi jejichž členy nepatří ani jeden členský stát Společenství, ve srovnání se stejnými finančními nástroji, které jsou takovými institucemi vydány.

4. Členské státy mohou zvýšit limit stanovený v odst. 1 písm. b) na 40 % v případě dluhových cenných papírů, které jsou vydány úvěrovou institucí se sídlem v členském státě a podle zákona podléhající zvláštnímu úřednímu dozoru určenému k ochraně držitelů těchto dluhových cenných papírů. Částky odvozené od vydání těchto dluhových cenných papírů musí být zejména investovány v souladu s právními předpisy do aktiv, která jsou během celé doby platnosti těchto dluhových cenných papírů schopna krýt nároky spojené s dluhovými cennými papíry a která by se v případě úpadku emitenta použila přednostně na proplacení jistiny a narostlého úroku.

5. Členské státy nesmějí od pojišťoven požadovat, aby investovaly do určitých kategorií aktiv.

6. Bez ohledu na odstavec 1, může domovský členský stát za výjimečných okolností a na žádost pojišťovny dočasně a na základě řádně odůvodněného rozhodnutí povolit výjimky z pravidel stanovených v odst. 1 písm. a) až e), s výhradou článku 22.

Článek 25

Smlouvy spojené s SKIPCP nebo akciovým indexem

1. Pokud je pojistné stanovené ve smlouvě přímo spojeno s hodnotou podílových listů v SKIPCP nebo s hodnotou aktiv obsažených ve vnitřním fondu vlastněném pojišťovnu, obvykle rozděleném do podílů, musí být technické rezervy vztahující se k tomuto pojistnému ohledně těchto plnění co nejvíce zastoupeny těmito podíly nebo v případě, kdy podíly nejsou stanoveny, těmito aktivy.

2. Pokud je pojistné plnění stanovené ve smlouvě přímo spojeno s indexem akcií nebo nějakou jinou referenční hodnotou, než jsou hodnoty uvedené v odstavci 1, musí být technické rezervy vztahující se k tomuto pojistnému co nejvíce zastoupeny buď podíly, které mají představovat referenční hodnotu, nebo nejsou-li podíly stanoveny, zabezpečenými a obchodovatelnými aktivy, která co nejvíce odpovídají těm, na kterých je založena daná referenční hodnota.

3. Články 22 a 24 se nepoužijí na aktiva držená k vyrovnání závazků přímo spojených s pojistným plněním uvedeným v odstavcích 1 a 2. Odkazy na technické rezervy v článku 24 se týkají technických rezerv vyjma těch, které se vztahují k těmto závazkům.

4. Pokud pojistné uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnuje záruku určitého výnosu z investic nebo nějaké jiné zaručené plnění, řídí se odpovídající dodatečné technické rezervy články 22, 23 a 24.

▼B

Článek 26

Pravidla týkající se odpovídajících aktiv

1. Pro účely čl. 20 odst. 3 a článku 54 musí členské státy, pokud se týká pravidel pro odpovídající aktiva, splňovat přílohu II.

2. Tento článek se nepoužije na závazky uvedené v článku 25.

KAPITOLA 3

Pravidla pro míru solventnosti a garanční fond

Článek 27

Disponibilní míra solventnosti

1. Každý členský stát požaduje po každé pojišťovně, jejíž sídlo se nachází na jeho území, aby měla stále disponibilní dostatečnou míru solventnosti pro veškerou svou činnost rovnající se alespoň požadavkům v této směrnici.

2. Disponibilní míra solventnosti se skládá z aktiv pojišťovny očištěných o všechny předvídatelné závazky po odečtení položek nehmotného majetku; zahrnuje zejména:

a) splacený základní kapitál, nebo jedná-li se o vzájemnou pojišťovnu, splacený skutečný počáteční kapitál plus účty členů, které splňují tato kritéria:

   i) ve stanovách musí být stanoveno, že platby členům lze provádět z těchto účtů jen tehdy, nezpůsobí-li to pokles disponibilní míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo, po zrušení podniku, když byly vyrovnány všechny ostatní dluhy pojišťovny,

   ii) ve stanovách musí být stanoveno, že co se týče plateb uvedených v bodě i) prováděných z důvodů jiných, než je individuální ukončení členství, musí být alespoň jeden měsíc předem informovány příslušné orgány, které mohou během této doby platbu zakázat,

   iii) odpovídající ustanovení stanov smějí být změněna pouze po prohlášení příslušných orgánů, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v bodech i) a ii);

b) rezervy (zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy) nevztahující se k přijatým závazkům;

c) zisk nebo ztráta po odečtení splatných dividend;

d) v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy rezervy zisku obsažené v rozvaze, pokud mohou být použity ke krytí případně vzniklých ztrát, které nebyly určeny pro rozdělení pojištěným osobám.

Disponibilní míra solventnosti se snižuje o částku vlastních akcií přímo držených pojišťovnou.

▼M3

Disponibilní míra solventnosti se sníží také o tyto položky:

a) účasti, které má pojišťovna v:

▼M3

— pojišťovnách ve smyslu článku 4 této směrnice, článku 6 směrnice 73/239/EHS nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami v pojišťovací nebo zajišťovací skupině ([1]),

— zajišťovnách ve smyslu článku 3 směrnice 2005/68/ES nebo zajišťovnách v třetích zemích ve smyslu čl. 1 písm. l) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

— úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodů 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([2]),

— investičních podnicích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů ([3]) a čl. 2 bodů 4 a 7 směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([4]);

b) každý následující podíl, který má životní pojišťovna ve vztahu se subjekty vymezenými v písmenu a), ve kterých má účast:

— kapitálové částky uvedené v odstavci 3,

— kapitálové částky uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,

— podřízené pohledávky a kapitálové částky uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Pokud vlastní akcie v jiné úvěrové instituci, investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně dočasně za účelem finanční pomoci s cílem ozdravení a záchrany tohoto subjektu, příslušný orgán může poskytnout výjimku z ustanovení týkajících se odečtu podle třetího pododstavce písm. a) a b).

Jako alternativu k odečtu položek podle třetího pododstavce písm. a) a b), které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit, aby jejich zajišťovny přiměřeně použily metody 1, 2 nebo 3 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([5]). Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije v případě, kdy příslušný orgán považuje úroveň integrovaného řízení a vnitřní kontroly subjektů zahrnutých do konsolidace za spolehlivé. Zvolená metoda se musí používat konzistentně po celou dobu.

Pro účely odečtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.

▼B

3. Disponibilní míra solventnosti se může také skládat z

([1]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).
([2]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.
([3]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2002, s. 1).
([4]) Úř. věst. L 141, 11.6.2003, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.
([5]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

▼B

a) kumulativního prioritního akciového kapitálu a podřízeného dluhového kapitálu až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, z něhož nejvýše 25 % může připadat na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo na kumulativní prioritní akciový kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud existují závazné dohody, podle kterých se v případě úpadku nebo likvidace pojišťovny podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemají být zaplaceny, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy.

   Podřízený dluhový kapitál musí také splňovat tyto podmínky:

   i) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené prostředky,

   ii) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti musí být původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok před dnem splatnosti musí pojišťovna předložit příslušným orgánům ke schválení plán ukazující, jak bude udržena disponibilní míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr zařazen jako součást disponibilní míry solventnosti, postupně nesnižuje během nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující pojišťovna požádá a její disponibilní míra solventnosti nepoklesne pod požadovanou úroveň,

   iii) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti musí být dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě musí pojišťovna informovat příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhovaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li disponibilní míra solventnosti pojišťovny pod požadovanou úroveň,

   iv) smlouva o úvěru nesmí obsahovat doložky, podle kterých se za určitých okolností, vyjma likvidaci pojišťovny, úvěr stane splatným před dohodnutými dny splatnosti,

   v) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;

b) cenné papíry bez stanoveného data splatnosti a ostatní nástroje, včetně kumulativních prioritních akcií jiných, než které jsou uvedeny v písmenu a), až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v písmenu a) za předpokladu, že jsou splněna tyto podmínky:

   i) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu,

   ii) emisní smlouva musí pojišťovně umožňovat odložit platbu úroků z úvěru,

   iii) pohledávky věřitele z úvěru vůči pojišťovně se musí v plném rozsahu řadit až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů,

   iv) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, musí obsahovat ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž pojišťovně musí být umožněno pokračovat v činnosti,

   v) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené částky.

▼B

4. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu může disponibilní míra solventnosti zahrnovat také:

a) do dne 31. prosince 2009 částku rovnající se 50 % budoucích zisků pojišťovny, ale nepřevyšující 25 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší. Částka budoucích zisků se získá vynásobením předpokládaného ročního zisku koeficientem představujícím průměrnou zbývající dobu trvání pojistných smluv. Použitý koeficient nesmí převýšit šest. Předpokládaný roční zisk nesmí překročit aritmetický průměr zisků vytvořených během posledních pěti účetních období v činnostech uvedených v čl. 2 odst. 1.

   Příslušné orgány mohou souhlasit se zahrnutím této částky pro disponibilní míru solventnosti, pouze

   i) pokud je příslušným orgánům předložena zpráva pojistného matematika potvrzující pravděpodobnost těchto zisků v budoucnosti a

   ii) pokud dosud tato část budoucích zisků ze skrytých čistých rezerv zmíněných v písmenu c) nebyla vzata v úvahu;

b) pokud se nepoužívá metoda zillmerizace, nebo pokud se používá a je nižší než akviziční přirážka obsažená v pojistném, rozdíl mezi nezillmerizovanou nebo částečně zillmerizovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerizovanou podílem rovnajícím se akviziční přirážce obsažené v pojistném. Tato hodnota však nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů mezi pojistnými částkami životních pojištění a matematickými rezervami pro všechna pojištění, pro které je metoda zillmerizace možná. Rozdíl se sníží o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv;

c) veškeré skryté čisté rezervy vzniklé z ocenění aktiv, nemají-li tyto skryté čisté rezervy výjimečnou povahu;

d) jednu polovinu nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % tohoto základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, až do 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší.

5. Změny odstavců 2, 3 a 4 ke zohlednění vývoje, který odůvodňuje technickou úpravu položek přicházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, se přijímají postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 28

Požadovaná míra solventnosti

1. S výhradou článku 29 se požadovaná míra solventnosti určuje v souladu s odstavci 2 až 7 podle provozovaných odvětví životního pojištění.

2. Pro druhy pojištění uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) a b) jiné než pojištění spojená s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 3 se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto dvou výsledků:

▼M3

a) první výsledek:

   4 % z matematických rezerv vztahujících se k přímému pojištění a k zajišťovacím akceptacím včetně zajistných cesí se vynásobí poměrem celkových matematických rezerv očištěných od zajistných cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za poslední účetní období. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 85 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvlášt-

▼M3

ních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění;

b) druhý výsledek:

u pojistek, u nichž riziková pojistná částka není záporné číslo, se 0,3 % této pojistné částky vynásobí poměrem celkové rizikové pojistné částky sjednané pojišťovnou za poslední účetní období, kterou si pojišťovna ponechala k tíži, po odečtení zajistných cesí a retrocesí k celkové rizikové pojistné částce včetně zajištění. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění;

▼B

pro krátkodobé pojištění pro případ smrti s dobou trvání pojištění nejvýše tři roky činí tato část 0,1 %. Pro toto pojištění s dobou trvání delší než tři roky, ale kratší než pět let, činí uvedená část 0,15 %.

3. Pro doplňkové pojištění uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c) se požadovaná míra solventnosti rovná požadované míře solventnosti pro pojišťovny stanovené v článku 16a směrnice 73/239/EHS, s vyloučením článku 17 uvedené směrnice.

4. Pro trvalé zdravotní pojištění nepodléhající zrušení uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) se požadovaná míra solventnosti rovná součtu

a) 4 % matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku a

b) požadované míry solventnosti pro pojišťovny stanovené v článku 16a směrnice 73/239/EHS, s vyloučením článku 17 uvedené směrnice. Avšak podmínka obsažená v čl. 16a odst. 6 písm. b) uvedené směrnice, že se vytvoří rezerva pro zvyšující se věk, se může nahradit požadavkem, že činnost má být prováděna jako skupinové pojištění.

5. Pro operace umořování kapitálu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b) se požadovaná míra solventnosti rovná 4 % matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku.

6. Pro tontiny uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) se požadovaná míra solventnosti rovná 1 % jejich aktiv.

7. Pro pojištění podle čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) spojené s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. c), d) a e) se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto položek:

a) nakolik pojišťovna nese investiční riziko, podílu ve výši 4 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku;

b) nakolik pojišťovna nenese žádné investiční riziko, ale příděl zdrojů na správní náklady je pevně stanoven na dobu delší než pět let, podílu 1 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku;

c) nakolik pojišťovna nenese žádné investiční riziko a příděl zdrojů na správní náklady není pevně stanoven na dobu delší než pět let, částky odpovídající 25 % čistých správních výdajů v posledním účetním období týkajících se této činnosti;

d) nakolik pojišťovna kryje riziko smrti, podílu 0,3 % rizikové pojistné částky vypočtené v souladu s odst. 2 písm. b) tohoto článku.

▼M3

Článek 28a

Míra solventnosti pojišťoven vykonávajících zajišťovací činnost

1. Členský stát uplatní na pojišťovny, jejichž sídlo se nachází na jeho území, ustanovení článků 35 až 39 směrnice 2005/68/ES, pokud jde o jejich činnosti v oblasti zajišťovacích akceptací, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) vybrané zajistné je vyšší než 10 % jejich celkového pojistného;

b) vybrané zajistné je vyšší než 50 000 000 EUR;

c) technické rezervy z jejich zajišťovacích akceptací jsou vyšší než 10 % jejich celkových technických rezerv.

2. Členský stát se může rozhodnout uplatnit na životní pojišťovny uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které mají sídlo na jeho území, ustanovení článku 34 směrnice 2005/68/ES týkající se jejich činnosti v oblasti zajišťovacích akceptací, pokud je splněna jedna z podmínek stanovených v uvedeném odstavci 1.

V takovém případě příslušný členský stát vyžaduje, aby všechna aktiva, která životní pojišťovna použije na krytí technických rezerv odpovídajících jejím zajišťovacím akceptacím, byla chráněna, řízena a organizována odděleně od činností týkajících se přímého životního pojištění dané životní pojišťovny bez jakékoli možnosti převodu. V takovém případě a pouze pokud jde o jejich činnosti týkající se zajišťovacích akceptací nepodléhají životní pojišťovny článkům 22 až 26.

Členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány ověřily oddělení uvedené ve druhém pododstavci.

▼B

Článek 29

Garanční fond

1. Jedna třetina požadované míry solventnosti, jak je vymezena v článku 28, tvoří garanční fond. Tento fond se skládá z položek uvedených v čl. 27 odst. 2, 3 a po souhlasu příslušného orgánu domovského členského státu z položek uvedených v čl. 27 odst. 4 písm. c).

2. Garanční fond nesmí být nižší než 3 miliony eur.

Každý členský stát může stanovit snížení minimálního garančního fondu o jednu čtvrtinu v případě vzájemných pojišťoven a podobných spolků pracujících na podkladě vzájemnosti a tontin.

Článek 30

Přezkum výše garančního fondu

1. Částka v eurech stanovená v čl. 29 odst. 2 se každoročně přezkoumává počínaje dnem 20. září 2003, aby se vzaly v úvahu změny v evropském indexu spotřebitelských cen zahrnujícím všechny členské státy, který zveřejňuje Eurostat.

Částka se automaticky upravuje zvýšením základní částky v eurech o procentní změnu uvedeného indexu během období mezi dnem 20. března 2002 a dnem přezkumu a zaokrouhluje se směrem nahoru na násobek 100 000 eur.

Pokud je změna od poslední úpravy menší než 5 %, žádná úprava se neprovede.

2. Komise každoročně informuje Evropský parlament a Radu o přezkumu a upravené částce uvedené v odstavci 1.

▼B

Článek 31

Aktiva nepoužívaná ke krytí technických rezerv

1. Členské státy nestanoví žádná pravidla pro výběr aktiv, která nemají být používána jako krytí technických rezerv uvedených v čl. 20.

2. S výhradou čl. 20 odst. 3, čl. 37 odst. 1, 2, 3 a 5 a čl. 39 odst. 1 druhého pododstavce neomezí členské státy volné nakládání s uvedenými hmotnými či nehmotnými aktivy tvořícími součást aktiv pojišťoven, kterým bylo vydáno povolení.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání opatřením, která jsou členské státy při ochraně zájmů pojištěných osob v životním pojištění oprávněny učinit jako vlastníci nebo společníci v dané pojišťovně.

KAPITOLA 4

Smluvní právo a podmínky pojištění

Článek 32

Rozhodné právo smlouvy

1. Rozhodným právem pro smlouvy o činnostech uvedených v této směrnici je právo členského státu závazku. Avšak pokud to právo tohoto státu umožňuje, mohou si strany zvolit právo jiné země.

2. Pokud je pojistník fyzickou osobou a má obvyklé bydliště v jiném členském státě, než jehož je státním příslušníkem, mohou si strany zvolit právo členského státu, jehož je státním příslušníkem.

3. Pokud se stát skládá z několika územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní předpisy pro smluvní závazky, považuje se každá jednotka za zemi pro účely určení rozhodného práva podle této směrnice.

Členský stát, ve kterém mají různé územní jednotky vlastní právní předpisy pro smluvní závazky, není povinen uplatňovat ustanovení této směrnice na kolize, které vznikají mezi právy těchto jednotek.

4. Tímto článkem není dotčeno uplatňování legis fori v situaci, kdy je kogentní, bez ohledu na právo jinak rozhodné pro smlouvu.

Pokud to stanoví právo členského státu, mohou se kogentní pravidla práva členského státu závazku uplatňovat, jestliže a pokud jsou podle práva uvedeného členského státu uvedená pravidla použitelná bez ohledu na rozhodné právo smlouvy.

5. S výhradou odstavců 1 až 4 uplatňují členské státy na pojistné smlouvy uvedené v této směrnici pro smluvní závazky obecná pravidla mezinárodního práva soukromého.

Článek 33

Obecný zájem

Členský stát závazku nesmí bránit pojistníkovi v uzavření smlouvy s pojišťovnou, které bylo vydáno povolení za podmínek článku 4, pokud to není v rozporu s právními předpisy chránícími obecný zájem platnými v členském státu závazku.

▼B

Článek 34

Pravidla pro pojistné podmínky a sazby pojistného

Členské státy nepřijmou předpisy vyžadující předchozí schválení pravidelného oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv a formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá pojišťovna využívat při jednáních s pojistníky.

Bez ohledu na první pododstavec může členský stát pro výhradní účel ověření souladu s vnitrostátními předpisy o zásadách pojistné matematiky vyžadovat pravidelné sdělování technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv, aniž by uvedený požadavek představoval předběžnou podmínku pro to, aby pojišťovna mohla vykonávat činnost.

Nejpozději do dne 1. července 1999 Komise předloží Radě zprávu o uplatňování těchto ustanovení.

Článek 35

Lhůta pro zrušení

1. Každý členský stát stanoví, že pojistník, který uzavře individuální smlouvu životního pojištění, má lhůtu mezi 14 a 30 dny ode dne, kdy byl o uzavření smlouvy informován, během které může smlouvu zrušit.

Oznámení o zrušení smlouvy pojistníkem jej zprošťuje do budoucna veškerých závazků vyplývajících ze smlouvy.

Další právní účinky a podmínky zrušení smlouvy upravuje rozhodné právo smlouvy podle článku 32, zejména pokud se týká způsobu informování pojistníka o tom, že smlouva byla uzavřena.

2. Členské státy nemusí uplatňovat odstavec 1 na smlouvy trvající šest měsíců nebo méně nebo pokud v důsledku postavení pojistníka nebo okolností, za kterých je smlouva uzavřena, pojistník tuto zvláštní ochranu nepotřebuje. Členské státy ve svých právních předpisech určí, kdy se odstavec 1 nepoužívá.

Článek 36

Informace pro pojistníky

1. Před uzavřením pojistné smlouvy musí být pojistníkovi sděleny alespoň informace uvedené v příloze III bodě A.

2. Pojistník musí být po celou dobu trvání smlouvy informován o všech změnách týkajících se informací uvedených v příloze III bodě B.

3. Členský stát závazku může na pojišťovnách požadovat, aby poskytly další informace k informacím uvedeným v příloze III, pouze pokud to je nutné pro správné pochopení základních prvků závazku pojistníkem.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku a příloze III přijme členský stát závazku.

▼B

KAPITOLA 5

Pojišťovny v obtížích nebo protiprávním postavení

Článek 37

Pojišťovny v obtížích

1. Pokud pojišťovna nevyhoví článku 20, může jí příslušný orgán jejího domovského členského státu zakázat volné nakládání s aktivy poté, co svůj záměr sdělí příslušným orgánům členského státu závazku.

2. Pro účely obnovy finanční situace pojišťovny, jejíž míra solventnosti poklesla pod minimum požadované podle článku 28, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby mu byl ke schválení předložen ozdravný plán finanční situace.

Za výjimečných okolností, pokud se příslušný orgán domnívá, že se finanční situace pojišťovny bude dále zhoršovat, může také omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy pojišťovny. Informuje orgány ostatních členských států, na jejichž území pojišťovna vykonává činnost, o veškerých podniknutých opatřeních, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

3. Pokud míra solventnosti poklesne pod garanční fond definovaný v článku 29, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby pojišťovna předložila ke schválení plán krátkodobého financování.

Příslušný orgán také může omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy pojišťovny. Informuje o tom vhodným způsobem příslušné orgány ostatních členských států, na jejichž území pojišťovna vykonává činnost, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

▼M3

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit, s ohledem na zajištění, úlevu u míry solventnosti určené podle článku 28, pokud:

a) se od posledního finančního roku podstatně změní povaha nebo kvalita zajišťovacích smluv;

b) neexistuje nebo existuje pouze omezený přenos rizika podle zajišťovacích smluv.

▼B

5. Každý členský stát přijme opatření nutná k tomu, aby mohl v případech stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zakázat volné nakládání s aktivy umístěnými na svém území na žádost domovského členského státu pojišťovny, který označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 38

Ozdravný finanční plán

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vyžadovat ozdravný finanční plán od těch pojišťoven, u kterých jsou podle názoru příslušných orgánů ohrožena práva pojištěných osob. Ozdravný finanční plán musí obsahovat alespoň údaje nebo doklady za poslední tři účetní období s ohledem na

a) odhady předpokládaných správních nákladů, zejména běžných režijních nákladů a provizí;

b) plán uvádějící podrobné odhady předpokládaných příjmů a výdajů s ohledem na přímé pojištění, převzaté zajištění a postoupené zajištění;

c) předpokládanou rozvahu;

▼B

d) odhad předpokládaných finančních zdrojů určených ke krytí přijatých závazků a požadované míry solventnosti;

e) celkovou politiku zajištění.

2. Jsou-li ohrožena práva pojištěných osob kvůli zhoršující se finanční situaci pojišťovny, členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc vyžadovat od pojišťoven vyšší požadovanou míru solventnosti, aby bylo zajištěno, že pojišťovna bude schopna požadavky na solventnost v blízké budoucnosti plnit. Úroveň této vyšší požadované míry solventnosti bude založena na ozdravném finančním plánu uvedeném v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc snížit hodnotu všech položek přicházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, zejména pokud došlo k podstatné změně tržní hodnoty těchto položek od skončení posledního účetního období.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit úlevu u snižování míry solventnosti s ohledem na zajištění určené podle článku 28, pokud

a) se od posledního účetního období podstatně změní obsah nebo kvalita zajistných smluv;

b) neexistuje nebo existuje pouze nepodstatný přenos rizika podle zajistných smluv.

5. Pokud příslušné orgány požadovaly ozdravný finanční plán pojišťovny v souladu s odstavcem 1, zdrží se vydávání osvědčení podle čl. 14 odst. 1, čl. 40 odst. 3 druhého pododstavce a čl. 42 odst. 1 písm a), pokud mají za to, že jsou ohrožena práva pojištěných osob ve smyslu odstavce 1.

Článek 39

Odnětí povolení

1. Povolení vydané pojišťovně příslušným orgánem jejího domovského členského státu může být uvedeným orgánem odňato, pokud tato pojišťovna

a) nezačne využívat povolení ve lhůtě 12 měsíců, výslovně se jej vzdá nebo přestane vykonávat pojišťovací činnost na déle než šest měsíců, ledaže dotyčný členský stát stanoví, že v těchto případech povolení propadá;

b) nadále nesplňuje podmínky pro vydání povolení;

c) nebyla schopná v povolené lhůtě učinit opatření uvedená v ozdravném plánu finanční situace nebo plán krátkodobého financování uvedeném v článku 37;

d) závažným způsobem poruší povinnosti podle předpisů, jež se na ni vztahují.

V případě odnětí nebo propadnutí povolení to příslušný orgán domovského členského státu oznámí příslušným orgánům ostatních členských států, a ty učiní vhodná opatření, aby zabránily pojišťovně v zahájení nových operací na svých územích, ať již v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb. Příslušný orgán domovského členského státu v součinnosti s uvedenými orgány učiní všechna nutná opatření k ochraně zájmů pojištěných osob, a omezí zejména volné nakládání s aktivy pojišťovny v souladu se čl. 37 odst. 1, odst. 2 druhým pododstavcem a odst. 3 druhým pododstavcem.

2. Jakékoli rozhodnutí o odejmutí povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně.

▼B

HLAVA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB

Článek 40

Podmínky pro zřízení pobočky

1. Pojišťovna, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, to oznámí příslušným orgánům domovského členského státu.

2. Členské státy od každé pojišťovny, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, vyžadují aby oznámení podle odstavce 1 obsahovalo tyto informace:

a) členský stát, na jehož území hodlá pobočku zřídit;

b) obchodní plán stanovící mimo jiné typ zamýšlených činností a organizační strukturu pobočky;

c) adresu v členském státě pobočky, od které mohou být přijímány dokumenty a na kterou mohou být dokumenty doručovány, přičemž uvedenou adresou se rozumí ta, na kterou se zasílají veškerá sdělení oprávněnému zástupci;

d) jméno oprávněného zástupce pobočky, který musí mít dostatečné pravomoci zavazovat pojišťovnu ve vztahu ke třetím osobám a zastupovat ji ve vztazích s orgány a soudy členského státu pobočky. Ohledně sdružení pojistitelů Lloyd's se při případných soudních sporech v členském státě pobočky vyplývajících z převzatých závazků nesmí s pojištěnými osobami zacházet méně příznivě, než kdyby byl soudní spor veden proti pojišťovnám obvyklého typu. Oprávněný zástupce proto musí mít dostatečné pravomoci pro řízení proti němu vedené a musí ze své funkce být schopen zavazovat pojistitele Lloyd's.

3. Pokud příslušné orgány domovského členského státu nemají žádné důvody pochybovat o přiměřenosti administrativní struktury nebo o finanční situaci pojišťovny nebo o dobré pověsti a profesní kvalifikaci nebo zkušenostech odpovědných ředitelů nebo oprávněného zástupce s přihlédnutím k předpokládané činnosti, sdělí do tří měsíců od obdržení všech informací uvedených v odstavci 2 tyto informace příslušným orgánům členského státu pobočky a uvědomí o tom dotyčnou pojišťovnu.

Příslušné orgány domovského členského státu také osvědčí, že pojišťovna má minimální míru solventnosti vypočtenou v souladu se články 28 a 29.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu odmítnou sdělit informace uvedené v odstavci 2 příslušným orgánům členského státu pobočky, sdělí důvody odmítnutí dotyčné pojišťovně do tří měsíců od obdržení všech dotyčných informací. Na toto odmítnutí nebo opomenutí konat se musí vztahovat právo podat opravný prostředek k soudu v domovském členském státě.

4. Před zahájením činnosti pobočkou pojišťovny informují příslušné orgány členského státu pobočky do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 3 případně příslušný orgán domovského členského státu o podmínkách, za kterých musí být z důvodu obecného zájmu v uvedeném členském státě pobočky tato činnost vykonávána.

5. Po obdržení sdělení od příslušných orgánů členského státu pobočky, nebo pokud od nich není obdrženo žádné sdělení do uplynutí lhůty stanovené v odstavci 4, může být pobočka zřízena a může zahájit činnost.

6. V případě změny jakýchkoli informací sdělených podle odst. 2 písm. b), c) nebo d) oznámí pojišťovna změnu písemně příslušným

▼B

orgánům domovského členského státu a členského státu pobočky nejpozději jeden měsíc před provedením změny, aby příslušné orgány domovského členského státu a členského státu pobočky mohly splnit své úkoly podle odstavců 3 a 4.

Článek 41

Volný pohyb služeb: předem učiněné oznámení domovskému členskému státu

Každá pojišťovna, která zamýšlí poprvé provozovat činnost v jednom nebo více členských státech v rámci volného pohybu služeb, o tom nejprve informuje příslušné orgány domovského členského státu a uvede povahu závazků, které hodlá krýt.

Článek 42

Volný pohyb služeb: oznámení domovským členským státem

1. Do jednoho měsíce od oznámení stanoveného v článku 41 sdělí příslušné orgány domovského členského státu členskému státu nebo členským státům, na jejichž uzemí pojišťovna zamýšlí vykonávat činnost v rámci volného pohybu služeb, tyto údaje:

a) osvědčení potvrzující, že pojišťovna má minimální míru solventnosti vypočtenou v souladu se články 28 a 29;

b) pojistná odvětví, která je pojišťovna oprávněna provozovat;

c) povahu závazků, které pojišťovna hodlá krýt v členském státě poskytování služeb.

Současně o tom uvědomí dotyčnou pojišťovnu.

2. Pokud příslušné orgány členského státu nesdělí údaje uvedené v odstavci 1 ve stanovené lhůtě, musí pojišťovně sdělit důvody svého odmítnutí ve stejné lhůtě. Proti tomuto odmítnutí musí být možné podat opravný prostředek k soudům v domovském členském státě.

3. Pojišťovna může zahájit činnost k osvědčenému datu, ke kterému byla uvědoměna o sdělení podle odst. prvního pododstavce.

Článek 43

Volný pohyb služeb: změny v povaze závazků

Každá změna, kterou pojišťovna zamýšlí provést v informacích uvedených v článku 41, podléhá postupu stanovenému v článcích 41 a 42.

Článek 44

Jazyk

Příslušné orgány členského státu pobočky nebo členského státu poskytování služeb mohou požadovat, aby informace, které jsou dle této směrnice oprávněny vyžadovat o činnosti pojišťoven působících na území uvedeného státu, jim byly dodány v úředním jazyce nebo úředních jazycích uvedeného státu.

Článek 45

Pravidla pro pojistné podmínky a sazby pojistného

Členský stát pobočky nebo poskytování služeb nesmí přijmout předpisy vyžadující předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobec-

▼B

ných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného, formulářů a dalších tiskopisů, které pojišťovna hodlá používat při svých jednáních s pojistníky. Pro účely ověření souladu s vnitrostátními předpisy týkajícími se pojistných smluv může členský stát po pojišťovně, která zamýšlí vykonávat činnost na jeho území v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb, vyžadovat pouze nepravidelné oznamování uvedených pojistných podmínek a ostatních tiskopisů, aniž by uvedený požadavek představoval předběžnou podmínku pro výkon její činnosti.

Článek 46

Pojišťovny nevyhovující právním předpisům

1. Každá pojišťovna vykonávající činnost v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb musí předkládat příslušným orgánům členského státu pobočky nebo členskému státu poskytování služeb všechny dokumenty od ní požadované pro účely tohoto článku, pokud tuto povinnost mají i pojišťovny se sídlem v těchto členských státech.

2. Pokud příslušné orgány některého členského státu dojdou k závěru, že pojišťovna s pobočkou na jeho území nebo tam provozující činnost v rámci volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v uvedeném státě, vyzvou ji, aby situaci napravila.

3. Pokud daná pojišťovna neprovede nutná opatření, informují o tom příslušné orgány dotyčného členského státu příslušné orgány domovského členského státu. Orgány domovského členského státu co nejdříve přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby dotyčná pojišťovna situaci napravila. Povahu těchto opatření sdělí příslušným orgánům dotyčného členského státu.

4. Pokud, přes opatření učiněná domovským členským státem nebo proto, že se ukáže, že uvedená opatření v tomto státě nejsou dostatečná nebo účinná a pojišťovna i nadále porušuje platné právní předpisy v dotyčném členském státě, může tento členský stát, po informování příslušných orgánů domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k zabránění dalšího porušování předpisů nebo k jeho postihování, včetně, v nezbytném rozsahu, zabránění dalšímu uzavírání nových pojistných smluv touto pojišťovnou na svém území. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné pojišťovnám doručovat právní dokumenty nutné pro takováto opatření.

5. Odstavci 2, 3 a 4 nejsou dotčeny pravomoci dotyčných členských států přijmout v naléhavých případech vhodná opatření k zabránění nebo postihování porušování právních předpisů na jejich území. To zahrnuje možnost zabránit pojišťovnám v uzavírání nových pojistných smluv na jejich území.

6. Odstavci 2, 3 a 4 není dotčena pravomoc členských států postihovat porušení předpisů na jejich územích.

7. Jestliže pojišťovna, která se dopustí porušení právních předpisů, má provozovnu nebo vlastní majetek v dotyčném členském státě, mohou příslušné orgány tohoto členského státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy uplatnit správní sankce předepsané pro uvedené porušení právních předpisů pomocí výkonu rozhodnutí proti uvedené provozovně nebo majetku.

8. Každé opatření přijaté podle odstavců 3 až 7 zahrnující sankce nebo omezení provozování pojišťovací činnosti musí být řádně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně.

9. Každé dva roky ►M2 poskytne Komise Evropskému výboru pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění informaci ◄ shrnující počet a typy případů, ve kterých byla v členských státech odmítnuta povolení podle článků 40 nebo 42 nebo opatření přijatá podle odstavce

▼B

4 tohoto článku. Členské státy spolupracují s Komisí tím, že ji poskytnou informace nezbytné pro uvedenou zprávu.

Článek 47

Reklama

Tato směrnice nebrání pojišťovnám se sídlem v jiných členských státech, aby propagovaly své služby prostřednictvím všech dostupných komunikačních prostředků v členském státě pobočky nebo členském státě poskytování služeb, při respektování pravidel pro formu a obsah této reklamy, přijatých z důvodu obecného zájmu.

Článek 48

Likvidace

Při likvidaci pojišťovny musí být závazky ze smluv uzavřených v rámci práva usazování nebo v rámci volného pohybu služeb splněny stejným způsobem jako závazky vyplývající z ostatních pojistných smluv uvedené pojišťovny bez rozlišování státní příslušnosti pojištěných osob a osob oprávněných k pojistnému plnění.

Článek 49

Statistické informace o přeshraničních činnostech

Každá pojišťovna informuje příslušný orgán svého domovského členského státu, a to zvlášť pro operace v rámci práva usazování a operace v rámci volného pohybu služeb, o výši pojistného včetně zajištění podle členského státu a podle každého z odvětví I až IX definovaných v příloze I.

Příslušný orgán domovského členského státu v přiměřené době a v souhrnné formě předá tyto informace příslušným orgánům každého z dotčených členských států, který o to požádá.

Článek 50

Zdanění pojistného

1. Aniž je dotčena další harmonizace, podléhá každá pojistná smlouva výhradně nepřímým daním a daním obdobným poplatkům z pojistného v členském státě závazku, a v případě Španělska také zákonem stanoveným příplatkům ve prospěch konsorcia „Consorcio de Compesación de Seguros“ za výkon jeho funkcí vztahujících se k náhradě ztrát z mimořádných událostí, ke kterým dochází v tomto členské státě.

2. Rozhodným právem smlouvy podle článku 32 zůstává nedotčen použitelný daňový režim.

3. Až do budoucí harmonizace uplatňuje každý členský stát na pojišťovny kryjící závazky nacházející se na jeho vlastním území své vnitrostátní předpisy pro opatření, která mají zajistit výběr nepřímých daní a parafiskálních poplatků splatných podle odstavce 1.

▼B

HLAVA V

PRAVIDLA PRO AGENTURY NEBO POBOČKY USAZENÉ VE SPOLEČENSTVÍ A PATŘÍCÍ POJIŠŤOVNÁM SE SÍDLEM MIMO SPOLEČENSTVÍ

Článek 51

Zásady a podmínky pro vydání povolení

1. Každý členský stát zajistí, aby přístup pojišťoven se sídlem mimo Společenství k činnostem uvedeným v článku 2 podléhal úřednímu povolení.

2. Členský stát může vydat povolení, jestliže pojišťovna splňuje alespoň tyto podmínky:

a) je oprávněna podle vnitrostátních předpisů, jimž se řídí, vykonávat pojistné činnosti uvedené v článku 2;

b) zřídí agenturu nebo pobočku na území daného členského státu;

c) se zaváže zřídit v místě vedení agentury nebo pobočky účty specifické pro činnost, kterou tam vykonává, a vést tam veškeré záznamy ohledně vykonávané činnosti;

d) jmenuje odpovědného zástupce, který musí být schválen příslušnými orgány;

e) v členském státě, kde vykonává činnost, vlastní aktiva, jejichž hodnota se rovná alespoň polovině minimální částky předepsané v čl. 29 odst. 2 prvním pododstavci pro garanční fond a uloží jednu čtvrtinu minimální částky jako jistotu;

f) zaváže se udržovat míru solventnosti v souladu s článkem 55;

g) předloží obchodní plán v souladu s odstavcem 3.

3. Obchodní plán agentury nebo pobočky uvedený v odst. 2 písm. g) obsahuje údaje nebo doklady o

a) povaze závazků, které pojišťovna hodlá krýt;

b) hlavních zásadách zajištění;

c) stavu míry solventnosti pojišťovny a garančním fondu uvedeném v článku 55;

d) předpokládaných nákladech na vytvoření provozního systému a organizaci obchodní sítě a finančních zdrojích zamýšlených k pokrytí uvedených nákladů;

a kromě toho pro první tři účetní období:

e) plánu uvádějícího podrobné odhady příjmů a výdajů týkajících se přímého pojištění, zajišťovacích akceptací a cesí;

f) předpokládané rozvaze;

g) předpokládaných finančních zdrojích zamýšlených ke krytí smluvních závazků a míry solventnosti.

4. Členský stát může vyžadovat pravidelné oznamování technických podkladů používaných pro výpočty sazeb pojistného a technických rezerv, aniž by tento požadavek představoval předběžnou podmínku pro výkon činnosti pojišťovnou.

▼B

Článek 52

Pravidla pro pobočky pojišťoven ze třetích zemí

1. a) S výhradou písmena b) nesmějí agentury a pobočky uvedené v této hlavě souběžně vykonávat v členském státě činnosti uvedené v příloze směrnice 73/239/EHS a činnosti v oblasti působnosti této směrnice.

   b) S výhradou písmena c) mohou členské státy stanovit, že agentury a pobočky uvedené v této hlavě, které v odpovídající den uvedený v čl. 18 odst. 3 vykonávaly obě činnosti v členském státě souběžně, v tom smějí pokračovat, pokud je každá činnost spravována odděleně v souladu s článkem 19.

   c) Každý členský stát, který podle čl. 18 odst. 6 po pojišťovnách usazených na jeho území požaduje, aby přestaly se souběžným výkonem činností, které vykonával v odpovídající den uvedený v čl. 18 odst. 3, musí tuto podmínku uložit také agenturám a pobočkám uvedeným v této hlavě, které jsou usazeny na jeho území a souběžně tam vykonávají obě činnosti.

   d) Členské státy mohou stanovit, že agentury a pobočky uvedené v této hlavě, jejichž sídlo vykonává souběžně obě činnosti a které ke dnům uvedeným v čl. 18 odst. 3 vykonávaly na území členského státu výhradně činnost v oblasti působnosti této směrnice, tam mohou pokračovat ve výkonu své činnosti. Jestliže si pojišťovna přeje vykonávat činnost uvedenou ve směrnici 73/239/EHS na tomto území, může činnost spadající pod tuto směrnici vykonávat pouze prostřednictvím dceřiné společnosti.

2. Články 13 a 17 se použijí obdobně na agentury a pobočky uvedené v této hlavě.

Pro účely článku 37 je příslušný orgán, který dohlíží na celkovou solventnost agentur a poboček, postaven na roveň příslušnému orgánu členského státu sídla.

3. V případě odnětí povolení orgánem uvedeným v čl. 56 odst. 2 to tento orgán oznámí příslušným orgánům ostatních členských států, ve kterých pojišťovna působí, a ty přijmou odpovídající opatření. Pokud důvodem pro odnětí povolení je nedostatečnost míry solventnosti vypočtené v souladu se čl. 56 odst. 1 písm. a), příslušné orgány ostatních dotčených členských států také odejmou jimi vydané povolení.

Článek 53

Převod kmene pojistných smluv

1. Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy povolí každý členský stát agenturám a pobočkám usazeným na jeho území, na které se vztahuje tato hlava, převést celý kmen pojistných smluv nebo jeho část přejímajícímu podniku usazenému ve stejném členském státě, pokud příslušné orgány tohoto členského státu nebo případně příslušné orgány členského státu uvedeného v článku 56 potvrdí, že po provedeném převodu bude mít přejímající podnik nezbytnou míru solventnosti.

2. Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy povolí každý členský stát agenturám a pobočkám usazeným na jeho území, na které se vztahuje tato hlava, převést celý kmen pojistných smluv nebo jeho část pojišťovně se sídlem v jiném členském státě, pokud příslušné orgány tohoto členského státu potvrdí, že po provedeném převodu bude mít přejímající podnik nezbytnou míru solventnosti.

3. Jestliže za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy některý členský stát povolí agenturám a pobočkám usazeným na jeho území, na které se vztahuje tato hlava, převést celý kmen pojistných

▼B

smluv nebo jeho část na agenturu nebo pobočku, na kterou se vztahuje tato hlava, usazenou na území jiného členské státu, zajistí, aby příslušné orgány členského státu přejímajícího podniku nebo případně členského státu uvedeného v článku 56 potvrdily, že po provedeném převodu má přejímající podnik nezbytnou míru solventnosti a že právní předpisy členského státu přejímajícího podniku povolují uvedený převod a že tento stát s převodem souhlasil.

4. Za okolností uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 povolí členský stát, ve kterém se nachází převádějící agentura nebo pobočka, převod po obdržení souhlasu příslušných orgánů členského státu závazku, pokud je členský stát závazku jiný než členský stát, ve kterém se nachází převádějící agentura nebo pobočka.

5. Příslušné orgány členských států, se kterými byly prováděny konzultace, vydají stanovisko nebo souhlas příslušným orgánům domovského členského státu převádějící pojišťovny do tří měsíců od obdržení žádosti: pokud orgány, se kterými byly prováděny konzultace, neodpovědí v uvedené lhůtě, považuje se to za příznivé stanovisko nebo mlčenlivý souhlas.

6. Převod povolený v souladu s tímto článkem se v členském státě závazku zveřejní tak, jak je to stanoveno vnitrostátními právními předpisy. Tyto převody jsou bez dalšího účinné i vůči pojistníkům, pojištěným osobám a jakýmkoli dalším osobám majícím práva nebo povinnosti vyplývající z převedených smluv.

Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států dát pojistníkům možnost zrušit smlouvy ve stanovené lhůtě po převodu.

Článek 54

Technické rezervy

Členské státy požadují po pojišťovnách, aby si vytvořily rezervy uvedené v článku 20 v přiměřené výši ke krytí závazků převzatých na svých územích. Členské státy dbají na to, aby agentura nebo pobočka kryla tyto rezervy aktivy, která odpovídají těmto rezervám, a odpovídajícími aktivy v souladu s přílohou II.

Právní předpisy členských států se uplatňují na výpočet těchto rezerv, určení kategorií investic a oceňování aktiv a případně na stanovení limitů, ve kterých tato aktiva mohou být pro krytí těchto rezerv použita.

Dotyčný členský stát vyžaduje, aby aktiva kryjící tyto rezervy byla umístěna na jeho území. Použije se však čl. 20 odst. 4.

Článek 55

Míra solventnosti a garanční fond

1. Každý členský stát požaduje po agenturách nebo pobočkách vytvořených na jeho území míru solventnosti skládající se z položek uvedených v článku 27. Minimální míra solventnosti se vypočte podle článku 28. Při výpočtu této míry je však třeba vzít v úvahu pouze operace prováděné dotyčnou agenturou nebo pobočkou.

2. Jedna třetina minimální míry solventnosti představuje garanční fond.

Výše tohoto fondu však nesmí být menší než polovina minima požadovaného podle čl. 29 odst. 2 prvního pododstavce. Do tohoto garančního fondu se započítává jistota složená při zahájení činnosti v souladu se čl. 51 odst. 2 písm. e).

Garanční fond a minimální výše tohoto fondu se vytvoří v souladu se článkem 29.

▼B

3. Aktiva představující minimální míru solventnosti musí být umístěna v členském státě, kde je provozována činnost, až do výše garančního fondu a jejich přebytek se musí nacházet ve Společenství.

Článek 56

Výhody pro pojišťovny s povolením ve více než jednom členském státě

1. Pojišťovna, která požádala o povolení ve více než jednom členském státě nebo je obdržela, může žádat o tyto výhody, které mohou být poskytnuty pouze společně:

a) míra solventnosti uvedená v článku 55 se vypočítává ve vztahu k veškeré činnosti vykonávané ve Společenství; v tom případě je třeba pro účely tohoto výpočtu brát v úvahu pouze činnosti provozované všemi agenturami nebo pobočkami usazenými ve Společenství;

b) jistota požadovaná podle čl. 51 odst. 2 písm e) se složí pouze v jednom z těchto členských států;

c) aktiva odpovídající garančnímu fondu musí být umístěna ve kterémkoli z členských států, ve kterých pojišťovna vykonává své činnosti.

2. ádost o poskytnutí výhod stanovených v odstavci 1 se podává příslušným orgánům dotyčných členských států. V žádosti musí být uveden orgán členského státu, který v budoucnu bude dohlížet na solventnost u veškeré činnosti agentur nebo poboček usazených ve Společenství. Výběr tohoto orgánu učiněný pojišťovnou musí být zdůvodněn.. Jistota se složí v tomto členském státě.

3. Výhody stanovené v odstavci 1 mohou být poskytnuty, pouze pokud s nimi souhlasí příslušné orgány všech členských států, ve kterých byla žádost podána. Výhody nabudou účinku dnem, kdy vybraný příslušný orgán uvědomí ostatní příslušné orgány, že bude vykonávat dozor nad stavem solventnosti u veškeré činnosti agentur nebo poboček usazených ve Společenství.

Vybraný příslušný orgán obdrží od ostatních členských států informace nutné pro dozor nad celkovou solventností agentur nebo poboček usazených na jejich území.

4. Na žádost jednoho nebo více dotyčných členských států budou výhody poskytnuté podle tohoto článku odejmuty současně všemi dotyčnými členskými státy.

Článek 57

Dohody se třetími zeměmi

Společenství může v dohodách uzavřených podle Smlouvy s jednou nebo více třetími zeměmi souhlasit s uplatňováním ustanovení odlišných od ustanovení této hlavy pro účely zajištění přiměřené ochrany pro pojištěné osoby v členských státech za podmínek vzájemnosti.

▼B

HLAVA VI

PRAVIDLA PRO DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI MATEŘSKÝCH SPOLEČNOSTÍ ŘÍDÍCÍCH SE PRÁVEM TŘETÍ ZEMĚ A PRO NABÝVÁNÍ PODÍLŮ TĚMITO MATEŘSKÝMI SPOLEČNOSTMI

▼M2

Článek 58

Informace od členských států Komisi

Příslušné orgány členských států uvědomí Komisi a příslušné orgány ostatních členských států

a) o každém povolení přímé nebo nepřímé dceřiné společnosti jedné nebo více mateřských společností, které se řídící právem třetí země;

b) kdykoli taková mateřská společnost získá podíl v pojišťovně ve Společenství, který tuto pojišťovnu změní na její dceřinou společnost.

Jestliže je povolení uvedené v písmenu a) vydáno přímé nebo nepřímé dceřiné společnosti jedné nebo více mateřských společností řídících se právem třetích zemí, objasní se struktura skupiny v oznámení, které příslušné orgány zašlou Komisi a ostatním příslušným orgánům.

▼B

Článek 59

Zacházení třetích zemí s pojišťovnami ze Společenství

1. Členské státy informují Komisi o obecných obtížích, se kterými se setkají jejich pojišťovny při usazování nebo výkonu svých činností ve třetí zemi.

2. Komise pravidelně vypracovává zprávu o zacházení s pojišťovnami ze Společenství ve třetích zemích ve smyslu podmínek uvedených v odstavcích 3 a 4 při usazování a výkonu pojišťovacích činností a získávání podílů v pojišťovnách ze třetích zemí. Komise předkládá tyto zprávy spolu s případnými vhodnými návrhy Radě.

3. Kdykoliv Komise buď na základě zpráv uvedených v odstavci 2, nebo na základě jiných informací zjistí, že třetí země neposkytuje pojišťovnám ze Společenství účinný přístup na trh srovnatelný s přístupem poskytovaným Společenstvím pojišťovnám z této třetí země, může předložit Radě návrhy na vhodné zmocnění pro vyjednávání s cílem získat srovnatelné konkurenční příležitosti pro pojišťovny ze Společenství. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

4. Kdykoliv Komise buď na základě zpráv uvedených v odstavci 2, nebo na základě jiných informací zjistí, že se pojišťovnám ze Společenství nedostává ve třetí zemi zacházení poskytujícího stejné příležitosti v soutěži, jaké mají domácí pojišťovny, a že nejsou plněny podmínky účinného přístupu na trh, může zahájit jednání, aby situaci napravila.

Za okolností popsaných v prvním pododstavci může být také kdykoliv rozhodnuto, že kromě zahájení jednání musí příslušné orgány členských států postupem podle čl. 65 odst. 2 omezit nebo pozastavit svá rozhodnutí o

— žádostech o povolení podaných v okamžiku rozhodnutí nebo budoucích žádostí o povolení a

— získání podílů přímými nebo nepřímými mateřskými společnostmi řídícími se právem dotyčných třetích zemí.

Trvání uvedených opatření nesmí překročit tři měsíce.

▼B

Před koncem uvedené tříměsíční lhůty a podle výsledků jednání může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, zda mají být přijatá opatření nadále uplatňována.

Tato omezení nebo pozastavení se nesmí vztahovat na vytváření dceřiných společností pojišťovnami nebo jejich dceřinými společnostmi, kterým bylo vydáno řádné povolení ve Společenství, nebo na nabývání podílů v pojišťovnách Společenství těmito pojišťovnami nebo dceřinými společnostmi.

5. Kdykoli Komise zjistí, že došlo k jedné ze situací popsaných v odstavcích 3 a 4, členské státy ji na požádání informují o

a) všech žádostech o povolení podaných přímou nebo nepřímou dceřinou společností, jejichž jedna nebo více mateřských společností se řídí právem dané třetí země;

b) veškerých plánech této společnosti na nabytí takového podílu v pojišťovně Společenství, že by se tato pojišťovna stala dceřinou společností první společnosti.

Tato povinnost poskytovat informace pomine, jakmile je dosaženo dohody se třetí zemí zmíněnou v odstavci 3 nebo 4 nebo když se opatření uvedená v odst. 4 druhém a třetím pododstavci přestanou uplatňovat.

6. Opatření přijatá podle tohoto článku musí být v souladu s povinnostmi Společenství podle jakýchkoli mezinárodních dohod, dvoustranných i mnohostranných, upravujících přístup pojišťoven k činnosti a jejímu výkonu.

HLAVA VII

PŘECHODNÁ A RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 60

Odchylky a zrušení omezujících opatření

1. Pojišťovny vytvořené ve Spojeném království prostřednictvím „Royal Charter“ nebo „private Act“ nebo „special public Act“ smějí vykonávat svou činnost v právní formě, ve které byly zřízeny dne 15. března 1979, po neomezenou dobu.

Spojené království sestaví seznam těchto pojišťoven a zašle jej ostatním členským státům a Komisi.

2. Společnosti registrované ve Spojeném království na základě „Friendly Societies Acts“ smějí pokračovat v činnostech životního pojištění a spořitelních činnostech, které v souladu se svým účelem vykonávaly dne 15. března 1979.

Článek 61

Prokazování dobré pověsti

1. Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků důkaz o dobré pověsti a důkaz, že neprodělali úpadek, nebo pouze jeden z těchto důkazů, přijme jako dostatečný důkaz od státních příslušníků ostatních členských států výpis ze soudního rejstříku nebo popřípadě rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu původu nebo předchozího pobytu, který dokládá, že tyto požadavky jsou splněny.

2. Nevydává-li členský stát původu nebo posledního pobytu doklad uvedený v odstavci 1, může být nahrazen místopřísežným prohlášením nebo slavnostním prohlášením učiněným dotyčnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem země

▼B

původu nebo předchozího pobytu; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo slavnostním prohlášení. Prohlášení o neprodělání úpadku lze učinit rovněž před příslušným profesním nebo stavovským sdružením daného státu..

3. Doklady vydané v souladu s odstavci 1 a 2 nesmějí být při předložení starší tří měsíců.

4. Členské státy označí orgány a subjekty příslušné vydávat doklady uvedené v odstavcích 1 a 2 a neprodleně o tom informují ostatní členské státy a Komisi.

Každý členský stát také sdělí ostatním členským státům a Komisi orgány nebo subjekty, kterým musí být předkládány doklady uvedené v tomto článku na podporu žádosti o povolení výkonu činností uvedených v článku 2 na území tohoto členského státu.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 62

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí

Komise a příslušné orgány členských států úzce spolupracují s cílem umožnit dozor nad jednotlivými druhy pojištění a operacemi uvedenými v této směrnici v rámci Společenství.

Každý členský stát informuje Komisi o jakýchkoli větších obtížích, vzniklých při uplatňování této směrnice, mimo jiné jakýchkoli obtížích v případě, že členský stát zjistí neobvyklý převod činností uvedených v této směrnici, který způsobuje újmu pojišťovnám usazeným na jeho území a přináší výhody agenturám a pobočkám nacházejícím se bezprostředně za jeho hranicemi.

Komise a příslušné orgány dotyčných členských států prozkoumají tyto obtíže co nejdříve, aby nalezly vhodné řešení.

Komise případně předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 63

Zprávy o vývoji trhu v rámci volného pohybu služeb

Komise podává Evropskému parlamentu a Radě pravidelně zprávy o vývoji pojistného trhu a operacích prováděných v rámci volného pohybu služeb, a první zprávu podá dne 20. listopadu 1995.

Článek 64

Technické úpravy

Následující technické úpravy, které mají být provedeny v této směrnici, se přijímají postupem podle čl. 65 odst. 2:

— rozšíření právních forem uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a),

— změny seznamu obsaženého v příloze 1 nebo úpravy terminologie použité v tomto seznamu, aby byl vzat v úvahu vývoj pojistných trhů,

— vyjasnění položek tvořících míru solventnosti uvedených v článku 27, aby bylo vzato v úvahu vytvoření nových finančních nástrojů,

— změna minimálního garančního fondu stanoveného v čl. 29 odst. 2, aby byl vzat v úvahu hospodářský a finanční rozvoj,

▼B

— změny seznamu aktiv přijatelných pro krytí technických rezerv stanovených v článku 23 a pravidel o rozložení investic stanovených v článku 24, aby bylo vzato v úvahu vytváření nových finančních nástrojů,

— změny v uvolnění pravidel týkajících se odpovídajících aktiv stanovených v příloze II, aby byl vzat v úvahu vývoj nových nástrojů na krytí kurzového rizika nebo pokrok dosažený v hospodářské a měnové unii;,

— vyjasnění definic, aby se zajistilo jednotné uplatňování této směrnice ve Společenství,

— nezbytné technické úpravy pravidel pro stanovení maximálních hranic úrokových měr podle článku 20, zejména proto, aby se vzal v úvahu pokrok dosažený v hospodářské a měnové unii.

Článek 65

Postup projednávání ve výboru

▼M2

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, zřízený rozhodnutím Komise 2004/9/ES ([1]).

▼B

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 66

Práva získaná stávajícími pobočkami a pojišťovnami

1. Na pobočky, které zahájily činnost v souladu s předpisy platnými v členském státě pobočky přede dnem 1. červencem 1994, se pohlíží tak, jako by prošly postupem stanoveným v čl. 40 odst. 1 až 5.

Od uvedeného dne se na ně vztahují články 13, 20, 37, 39 a 46.

2. Články 41 a 42 nejsou dotčena práva nabytá pojišťovnami vykonávajícími činnost v rámci volného pohybu služeb před 1. červencem 1994.

Článek 67

Právo obrátit se na soud

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí učiněná ohledně pojišťoven na základě právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí podléhala právu na podání opravného prostředku k soudu.

Článek 68

Přezkum částek vyjádřených v eurech

1. Komise předloží Radě do dne 15. března 1985 zprávu zabývající se vlivy finančních požadavků uložených touto směrnicí na situaci na pojistných trzích členských států.

([1]) Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34.

▼B

2. Rada na základě návrhu Komise každé dva roky přezkoumá a případně reviduje částky vyjádřené v této směrnici v eurech s přihlédnutím k vývoji hospodářské a měnové situace Společenství.

Článek 69

Provádění nových ustanovení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se čl. 1 odst. 1 písm. m), čl. 18 odst. 3, čl. 51 odst. 2 písm. g), odstavci 3 a 4, čl. 60 odst. 2 a čl. 66 odst. 1 nejpozději do dne 19. června 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se čl. 16 odst. 3 nejpozději do dne 17. listopadu 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Do tohoto dne členské státy uplatňují ustanovení uvedená v příloze IV bodu 1.

3. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se čl. 3 odst. 6 a články 27, 28, 29, 30 a 38 nejpozději do dne 20. září 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy stanoví, že ustanovení uvedená v prvním pododstavci se poprvé použijí na vedení účtů v účetním období počínajícím dnem 1. ledna 2004 nebo během uvedeného kalendářního roku. Do tohoto dne členské státy uplatňují ustanovení uvedená v příloze IV bodech 2 a 3.

4. Když členské státy přijmou opatření uvedená v odstavcích 1, 2 a 3, uvedená opatření musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Nejpozději do dne 1. ledna 2007 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování čl. 3 odst. 6 a článků 27, 28, 29, 30 a 38 a případně o potřebě jejich další harmonizace. Zpráva bude uvádět, jak členské státy využily možností podle uvedených článků, a zejména, zda pravomoci poskytnuté vnitrostátním orgánům dozoru vedly k větším rozdílům v dozoru na jednotném trhu.

Článek 70

Informace Komisi

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 71

Přechodné období pro čl. 3 odst. 6 a články 27, 28, 29, 30 a 38

1. Členské státy mohou povolit pojišťovnám, které dne 20. března 2002 poskytovaly na jejich území pojištění v jednom nebo více odvětvích uvedených v příloze I, pětileté přechodné období začínající v uvedený stejný den, aby vyhověly požadavkům stanoveným v čl. 3 odst. 6 a článcích 27, 28, 29, 30 a 38.

2. Členské státy mohou povolit pojišťovnám uvedeným v odstavci 1, které si po uplynutí pětiletého období nevytvoří požadovanou míru solventnosti, další období nepřevyšující dva roky, aby tak mohly učinit, pokud v souladu se článkem 37 uvedená pojišťovna předložila příslušným orgánům ke schválení opatření, která k tomuto účelu hodlá učinit.

▼B

Článek 72

Směrnice, které se zrušují, a jejich vztah k této směrnici

1. Zrušují se směrnice uvedené v příloze V, část A, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států ohledně lhůt pro provedení a použitelnost směrnic uvedených v příloze V, část B.

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

Článek 73

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 74

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

Pojistná odvětví

I. Pojištění uvedená v čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c), vyjma pojištění uvedená v odvětvích II a III.

II. Pojištění manželství, pojištění prostředků na výživu dětí.

III. Pojištění uvedená v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b), která jsou spojena s investičními fondy.

IV. Trvalé zdravotní pojištění uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d).

V. Tontiny uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a).

VI. Operace umořování kapitálu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b).

VII. Správa skupinových penzijních fondů podle čl. 2 odst. 2 písm. c) a d).

VIII. Operace uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. e).

IX. Operace uvedené v čl. 2 odst. 3.

▼B

PŘÍLOHA II

Pravidla týkající se odpovídajících aktiv

Měna, ve které jsou splatné závazky pojistitele, se určí podle těchto pravidel:

1. Pokud se krytí poskytované smlouvou vyjadřuje v konkrétní měně, považují se závazky pojistitele za splatné v uvedené měně.

2. Členské státy mohou povolit pojišťovnám, aby nekryly své technické rezervy, včetně svých matematických rezerv, odpovídajícími aktivy, pokud by uplatňování výše uvedených postupů vedlo k tomu, že by pojišťovna, aby vyhověla zásadě odpovídajících aktiv, musela držet aktiva v určité měně v částce nepřevyšující více než 7 % aktiv existujících v jiných měnách.

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou po pojišťovnách požadovat, aby uplatňovaly zásadu odpovídajících aktiv, pokud jsou závazky splatné v jiné měně, než je měna jednoho z členských států, pokud jsou investice v uvedené měně regulovány, pokud tato měna podléhá omezením převodu nebo není z podobných důvodů vhodná ke krytí technických rezerv.

4. Pojišťovny mají povoleno nedržet odpovídající aktiva na krytí částky nepřevyšující 20 % z jejich závazků v určité měně.

   Celková kombinovaná aktiva ve všech měnách se však musí alespoň rovnat kombinovaným celkovým závazkům ve všech měnách.

5. Každý členský stát může stanovit, že kdykoliv musí být podle předchozích postupů závazek pokryt aktivy vyjádřenými v měně členského státu, může se tento požadavek považovat za splněný, když jsou aktiva vyjádřena v eurech.

▼B

PŘÍLOHA III

Informace pro pojistníky

Následující informace, které mají být sděleny pojistníkům před uzavřením smlouvy (A) nebo během doby smlouvy (B), musí být poskytnuty jasně a přesně, písemně a v úředním jazyce členského státu závazku.

Tyto informace však mohou být v jiném jazyce, pokud o to pojistník požádá a umožňují to právní předpisy členského státu nebo pokud si pojistník může zvolit rozhodné právo.

A. *Před uzavřením smlouvy*

Informace o pojišťovně	Informace o závazku
a) 1 Jméno pojišťovny a její právní forma a) 2 Jméno členského státu, ve kterém se nachází sídlo a případně agentura nebo pobočka, se kterou je smlouva uzavírána a) 3 Adresa sídla a případně agentury nebo pobočky, se kterou je smlouva uzavírána	a) 4 Definice všech pojištění a všech opcí a) 5 Doba trvání smlouvy a) 6 Způsoby uzavření smlouvy a) 7 Způsoby platby pojistného a trvání plateb a) 8 Způsoby výpočtu a rozdělení bonusů a) 9 Údaje o hodnotě odbytného a výplat a výši, ve které jsou garantovány a) 10 Přiměřené informace o pojistném za každé pojištění, za hlavní pojištění a případně doplňkové pojištění a) 11 Pro pojistky spojené s fondy definice jednotek, se kterými jsou plnění spojena a) 12 Údaje o povaze podkladových aktiv pro pojistky spojené s fondy a) 13 Podmínky uplatnění práva na odstoupení od smlouvy a) 14 Obecné informace o daňovém režimu použitelnému na typ pojistky a) 15 Opatření pro vyřizování stížností pojistníků, pojištěných osob nebo osob oprávněných podle smluv, včetně případně existence orgánu pro vyřizování stížností, aniž je dotčeno právo zahájit soudní řízení a) 16 Rozhodné právo smlouvy, pokud strany nemají volný výběr, nebo pokud si strany mohou zvolit rozhodné právo, právo, které pojistitel navrhuje zvolit

B. *Během trvání smlouvy*

Navíc ke všeobecným a zvláštním pojistným podmínkám musí pojistník během doby trvání smlouvy dostávat tyto informace.

Informace o pojišťovně	Informace o závazku
b) 1 Jakákoli změna jména pojišťovny, její právní formy nebo adresy jejího sídla a případně agentury nebo pobočky, s nimiž je smlouva uzavřena	b) 2 Všechny informace uvedené v bodech a) 4 až a) 12) dílu A v případě změny v pojistných podmínkách nebo změny právních předpisů použitelných pro smlouvu b) 3 Každý rok informace o stavu bonusů

▼B

PŘÍLOHA IV

1. **Profesní tajemství**

Do 17. listopadu 2002 mohou členské státy uzavřít dohody o spolupráci při výměně informací s příslušnými orgány třetích zemí, pouze pokud zveřejňované informace podléhají zárukám profesního tajemství, které odpovídají alespoň zárukám uvedeným v článku 16 této směrnice.

2. **Činnosti, podniky a subjekty vyňaté z oblasti působnosti této směrnice**

Do dne 1. ledna 2004 se tato směrnice nevztahuje na vzájemné pojišťovny, kde

— stanovy těchto vzájemných pojišťoven obsahují ustanovení o zvýšení příspěvků nebo snížení plnění nebo možnosti požádat o příspěvky jiné osoby, které se zavázaly ji poskytnout, a

— roční příjem z příspěvků za činnosti v oblasti působnosti této směrnice nepřevyšují500 000 eur ve třech po sobě následujících létech. Pokud je tato částka ve třech po sobě následujících létech překročena, použije se tato směrnice od čtvrtého roku.

3. **Do dne 1. ledna 2004 uplatňují členské státy tato ustanovení**

A. Míra solventnosti

Každý členský stát požaduje po každé pojišťovně, jejíž sídlo se nachází na jeho území, aby disponovala odpovídající mírou solventnosti pro veškerou svou činnost.

Míra solventnosti se skládá z

1. aktiv pojišťovny očištěných o všechny předvídatelné závazky po odečtení položek nehmotného majetku. Jsou to zejména tyto položky:

— zaplacený základní kapitál, nebo jedná-li se o vzájemnou pojišťovnu, skutečný počáteční kapitál, plus účty všech členů, které splňují tato kritéria:

a) ve stanovách musí být stanoveno, že platby členům lze provádět z těchto účtů jen tehdy, nezpůsobí-li to pokles míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo po zrušení pojišťovny, když byly vyrovnány všechny ostatní dluhy pojišťovny;

b) ve stanovách musí být stanoveno, že u všech takových plateb prováděných z jiných důvodů, než je individuální ukončení členství, musí být tyto platby oznámeny příslušnému orgánu alespoň jeden měsíc předem a během této doby mohou být zakázány;

c) odpovídající ustanovení stanov smějí být změněna pouze po prohlášení příslušných orgánů, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v písmenech a) a b);

— jedna polovina nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % uvedeného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu,

— rezervy (zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy),

— převedený zisk,

— kumulativní prioritní akciový kapitál a podřízený dluhový kapitál smějí být zahrnuty pouze do 50 %, z nichž nejvýše 25 % připadá na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo kumulativní prioritní kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud jsou splněna tato minimální kritéria:

a) existují závazné dohody, podle kterých se v případě úpadku nebo likvidace pojišťovny podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemají být zaplaceny, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy.

Podřízený dluhový kapitál musí také splňovat tyto podmínky:

▼B

b) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené prostředky;

c) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti musí být původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok přede dnem splatnosti musí pojišťovna předložit příslušným orgánům ke schválení plán ukazující, jak bude udržována míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr řazen jako součást míry solventnosti, postupně nesnižuje během nejméně pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující pojišťovna požádá a její míra solventnosti nepoklesne pod požadovanou úroveň;

d) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti musí být dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě musí pojišťovna informovat příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhovaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li míra solventnosti pojišťovny pod požadovanou úroveň;

e) smlouva o úvěru nesmí obsahovat doložky, podle kterých se za určitých okolností, vyjma likvidaci pojišťovny, úvěr stane splatným před dohodnutými dny splatnosti;

f) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;

— cenné papíry bez stanoveného data splatnosti a ostatní nástroje, včetně kumulativních prioritních akcií jiných, než které jsou uvedeny v páté odrážce, až do výše 50 % míry solventnosti, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v páté odrážce za předpokladu, že jsou splněna tyto podmínky:

a) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu;

b) emisní smlouva musí pojišťovně umožňovat odložit platbu úroků z úvěru;

c) pohledávky věřitele z úvěru vůči pojišťovně se musí v plném rozsahu řadit až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů;

d) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, musí obsahovat ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž pojišťovně musí být umožněno pokračovat v činnosti;

e) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené částky;

2. v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy rezervy zisku obsažené v rozvaze, pokud mohou být použity ke krytí případně vzniklých ztrát, které nebyly určeny pro rozdělení pojištěným osobám;

3. na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu členského státu, na jehož území se nachází sídlo pojišťovny, a se souhlasem tohoto orgánu:

a) částky rovnající se 50 % budoucích zisků pojišťovny; částka budoucích zisků se získá vynásobením předpokládaného ročního zisku koeficientem představujícím průměrnou zbývající dobu trvání pojistných smluv. Použitý koeficient nesmí převýšit deset. Předpokládaný roční zisk nesmí překročit aritmetický průměr zisků vytvořených během posledních pěti účetních období v činnostech uvedených v článku 2 této směrnice.

Podklady pro výpočet koeficientu, kterým má být násoben předpokládaný roční zisk, a položky z nichž sestává realizovaný zisk se definují společnou dohodou příslušných orgánů členských států ve spolupráci s Komisí. Až do uzavření uvedené dohody se uvedené položky určí podle právních předpisů domovského členského státu.

▼B

Poté co příslušné členské státy definují pojem vytvořených zisků, předloží Komise návrhy na harmonizaci tohoto pojmu prostřednictvím směrnice o harmonizaci účetních závěrek pojišťoven, zahrnující koordinaci uvedenou v čl. 1 odst. 2 směrnice 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách;

b) pokud se nepoužívá metoda zillmerizace, nebo pokud se používá a je nižší než akviziční přirážka obsažená v pojistném, rozdíl mezi nezillmerizovanou nebo částečně zillmerizovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerizovanou podílem rovnajícím se akviziční přirážce obsažené v pojistném. Tato hodnota však nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů mezi pojistnými částkami životních pojištění a matematickými rezervami pro všechna pojištění, pro které je metoda zillmerizace možná. Rozdíl se sníží o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv;

c) po souhlasu příslušných orgánů dotyčných členských států, ve kterých pojišťovna vykonává činnost, všech skrytých rezerv vyplývajících z podhodnocení aktiv a nadhodnocení pasiv jiných, než jsou matematické rezervy, pokud tyto skryté rezervy nejsou výjimečné povahy.

B. Minimální míra solventnosti

S výhradou části C se minimální míra solventnosti určuje, jak je uvedeno níže podle provozovaných pojistných odvětví.

a) Pro druhy pojištění uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) této směrnice jiné než pojištění spojené s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 3 této směrnice se minimální míra solventnosti rovná součtu těchto dvou výsledků:

— první výsledek:

4 % z matematických rezerv z přímé činnosti zahrnující zajišťovací akceptace bez zajistných cesí se vynásobí poměrem celkových matematických rezerv očištěných od zajistných cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za poslední účetní období. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě menší než 85 %;

— druhý výsledek:

u pojistek, u nichž riziková pojistná částka není záporné číslo, se 0,3 % z této pojistné částky vynásobí poměrem celkové rizikové pojistné částky za poslední účetní období, kterou si pojišťovna ponechala k tíži, po odečtení zajistných cesí a retrocesí k celkové rizikové pojistné částce včetně zajištění. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě menší než 50 %.

Pro krátkodobé pojištění pro případ smrti s dobou trvání pojištění nejvýše tři roky činí tato část 0,1 %. Pro toto pojištění s dobou trvání delší než tři roky, ale kratší než pět let, činí uvedená částk 0,15 %.

b) Pro doplňkové pojištění uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c) se požadovaná míra solventnosti rovná výsledku tohoto výpočtu:

— sečte se pojistné nebo příspěvky (včetně poplatků přidružených k pojistnému nebo příspěvkům) předepsané za přímé pojištění v posledním účetním období včetně předpisu pojistného vztahujícího se k předcházejícím rokům,

— k této částce se přičte částka celkového přijatého zajistného v posledním účetním období,

— od této částky se pak odečte celková částka pojistného nebo příspěvků zrušených v posledním účetním období a také celková částka daní a dávek týkajících se pojistného nebo příspěvků započtených do uvedeného součtu.

Takto získaná částka se rozdělí na dvě části, první do výše 10 miliónů eur a druhá obsahující zbytek; vypočte se 18 % a 16 % z těchto částí a výsledky se sečtou.

Výsledek se získá násobením takto vypočteného součtu poměrem za poslední účetní období mezi výší škod, které má pojišťovna krýt po odečtení převodů za zajištění, a celkovou výší škod; tento poměr nesmí být v žádném případě menší než 50 %.

▼B

V případě sdružení pojistitelů známého jako Lloyd's se výpočet míry solventnosti provede na základě čistého pojistného, které se vynásobí paušální procentní sazbou stanovovanou každoročně příslušným orgánem členského státu sídla. Tato paušální procentní sazba se vypočítá na základě posledních statistických údajů o zaplacených provizích. Podrobnosti spolu s příslušnými výpočty se zašlou příslušným orgánům zemí, na jejichž území je sdružení Lloyd's usazeno.

c) Pro trvalé zdravotní pojištění nepodléhající zrušení uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) této směrnice a pro operace umořování kapitálu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice se minimální míra solventnosti rovná 4 % z matematických rezerv vypočtených v souladu s podmínkami stanovenými pro první výsledek v písmenu a) tohoto oddílu.

d) Pro tontiny uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) se požadovaná míra solventnosti rovná 1 % jejich aktiv.

e) Pro pojištění podle čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) této směrnice spojené s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. c), d) a e) této směrnice se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto položek:

— 4 % z matematických rezerv vypočtených v souladu podmínkami stanovenými pro první výsledek v písmenu a) tohoto oddílu, pokud pojišťovna nese investiční riziko, a 1 % rezerv vypočtených stejným způsobem, pokud pojišťovna nenese žádné investiční riziko, doba smlouvy převyšuje pět let a příděl zdrojů na správní náklady stanovené ve smlouvě je určen stejným způsobem,

— pokud pojišťovna kryje riziko smrti, 0,3 % z rizikových pojistných částek vypočtených v souladu s prvním pododstavcem druhého výsledku v písmenu a) tohoto oddílu.

C. Garanční fond

1. Jedna třetina požadované míry solventnosti stanovené v části B tvoří garanční fond. S výhradou odstavce 2 tohoto oddílu se alespoň 50 % tohoto fondu skládá z položek uvedených v oddíle A bodech 1 a 2.

2. a) Garanční fond však nesmí být nižší než 800 000 eur.

b) Každý členský stát může stanovit snížení minimálního garančního fondu na 600 000 eur v případě vzájemných pojišťoven a podobných spolků pracujících na podkladě vzájemnosti a tontin.

c) Pro vzájemné pojišťovny uvedené ve druhé větě druhé odrážky čl. 3 odst. 6 této směrnice, jakmile se dostanou do oblasti působnosti této směrnice, a pro tontiny může členský stát povolit minimum garančního fondu ve výši 100 000 eur, které se bude progresivně zvyšovat na částku stanovenou v písmenu b) tohoto oddílu po částkách 100 000 eur, kdykoliv se příspěvky zvýší o 500 000 eur.

d) Minimum garančního fondu uvedeného v písmenech a), b) a c) tohoto oddílu se musí skládat z položek uvedených v oddílu A bodech 1 a 2.

3. Vzájemné pojišťovny, které si přejí rozšířit svou činnost ve smyslu čl. 6 odst. 4 nebo článku 40 této směrnice, to nemohou učinit, dokud okamžitě nevyhoví požadavkům odst. 2 písm. a) a b) tohoto oddílu.

▼B

PŘÍLOHA V

ČÁST A

Zrušené směrnice spolu s jejich následnými změnami (uvedenými v článku 72)

První směrnice Rady 79/267/EHS

Směrnice Rady 90/619/EHS

Směrnice Rady 92/96/EHS

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/EHS (pouze čl. 1 druhá odrážka, čl. 2 odst. 2 čtvrtá odrážka a čl. 3 odst. 1, pokud jde o odkazy na směrnici 79/267/EHS)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/12/ES

Druhá směrnice Rady 90/619/EHS

Směrnice Rady 92/96/EHS

Třetí směrnice Rady 92/96/EHS

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/EHS (pouze čl. 1 druhá odrážka, čl. 2 odst. 1 třetí odrážka, čl. 4 odst. 1, 3, 5 a čl. 5 třetí odrážka, pokud jde o odkazy na směrnici 92/96/EHS)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (článek 2, pokud jde o odkazy na směrnici 92/96/EHS).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES (článek 2).

ČÁST B

Lhůty pro provedení

(uvedené v článku 72)

Směrnice	*Lhůta pro provedení*	*Lhůta pro použitelnost*
79/267/EHS (Úř. věst. L 63, 13. 3. 1979, s. 1)	15. září 1980	15. září 1980
90/619/EHS (Úř. věst. L 330, 29. 11. 1990, s. 50)	20. listopadu 1992	20. května 1993
92/96/EHS (Úř. věst. L 360, 9. 12. 1992, s. 1)	31. prosince 1993	1. července 1994
95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18. 7. 1995, s. 7)	18. července 1996	18. července 1996
2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17. 11. 2000, s. 27)	17. listopadu 2002	17. listopadu 2002
2002/12/ES (Úř. věst. L 77, 20. 3. 2002, s. 11)	20. září 2003	1. ledna 2004

▼B

PŘÍLOHA VI

Srovnávací tabulka

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Čl. 1 odst. 1 písm. a)			Čl. 1 písm. a)			
Čl. 1 odst. 1 písm. b)		Článek 3	Čl. 1 písm. b)			
Čl. 1 odst. 1 písm. c)		Čl. 2 písm. c)				
Čl. 1 odst. 1 písm. d)			Čl. 1 písm. c)			
Čl. 1 odst. 1 písm. e)			Čl. 1 písm. d)			
Čl. 1 odst. 1 písm. f)			Čl. 1 písm. e)			
Čl. 1 odst. 1 písm. g)		Čl. 2 písm. e)				
Čl. 1 odst. 1 písm. h) až l)			Čl. 1 písm. f) až j)			
Čl. 1 odst. 1 písm. m)						Nový
Čl. 1 odst. 1 písm. n)			Čl. 1 písm. l			
Čl. 1 odst. 1 písm. o), p), q)	Čl. 5 písm. b), c) a d)					
Čl. 1 odst. 1 písm. r)				Čl. 2 odst. 1		
Čl. 1 odst. 2	Čl. 5 písm. a) druhá věta					
Článek 2	Článek 1					
Čl. 3 odst. 1 až 4.	Článek 2					
Čl. 3 odst. 5 a 6.	Článek 3					
Čl. 3 odst. 7.	Článek 4					
Čl. 3 odst. 8.					Akt o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, ve znění rozhodnutí 95/1/ES, Euroatom, ESUO	
Článek 4	Článek 6					
Článek 5	Článek 7					
Čl. 6 odst. 1	Čl. 8 odst. 1					

▼B

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Čl. 6 odst. 2	Čl. 8 odst. 1 poslední tři pododstavce					
Čl. 6 odst. 3	Čl. 8 odst. 1 písm. a)					
Čl. 6 odst. 4	Čl. 8 odst. 2					
Čl. 6 odst. 5	Čl. 8 odst. 3					
Čl. 6 odst. 6	Čl. 8 odst. 4					
Článek 7	Článek 9					
Článek 8			Článek 7			
Článek 9	Článek 12					
Článek 10	Článek 15					
Článek 11	Článek 16					
Článek 12	Čl. 22 odst. 1					
Článek 13	Článek 23					
Čl. 14 odst. 1 až 5			Čl. 11 odst. 2 až 6			
Článek 15			Článek 14			
Čl. 16 odst. 1 až 5			Čl. 15 odst. 1 až 5			
Čl. 16 odst. 6			Čl. 15 odst. 5 písm. a)			
Čl. 16 odst. 7			Čl. 15 odst. 5 písm. b)			
Čl. 16 odst. 8			Čl. 15 odst. 5 písm. c)			
Čl. 16 odst. 9			Čl. 15 odst. 6			
Článek 17			Čl. 15 písm. a)			
Čl. 18 odst. 1 a 2	Čl. 13 odst. 1 a 2					
Čl. 18 odst. 3						Nový
Čl. 18 odst. 4 až 7	Čl. 13 odst. 3 až 7					
Článek 19	Článek 14					
Článek 20	Článek 17					
Článek 21			Článek 19			
Článek 22			Článek 20			
Čl. 23 odst. 1			Čl. 21 odst. 1 první pododstavec			

▼B

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Čl. 23 odst. 2			Čl. 21 odst. 1 druhý pododstavec			
Čl. 23 odst. 3, první pododstavec			Čl. 21 odst. 1 třetí pododstavec			
Čl. 23 odst. 3, druhý pododstavec			Čl. 21 odst. 1 čtvrtý pododstavec			
Čl. 23 odst. 4			Čl. 21 odst. 2			
Článek 24			Článek 22			
Článek 25			Článek 23			
Článek 26			Článek 24			
Článek 27	Článek 18					
Článek 28	Článek 19					
Článek 29	Článek 20					
Článek 30	Článek 20a					
Článek 31	Článek 21					
Článek 32		Článek 4				
Článek 33			Článek 28			
Článek 34			Článek 29			
Článek 35		Článek 15				
Článek 36			Článek 31			
Článek 37	Článek 24					
Článek 38	Článek 24a					
Článek 39	Článek 26					
Článek 40	Článek 10					
Článek 41		Článek 11				
Článek 42		Článek 14				
Článek 43		Článek 17				
Článek 44			Článek 38			
Článek 45			Čl. 39 odst. 2			
Článek 46 odst. 1 až 9			Čl. 40 odst. 2 až 10			
Článek 47			Článek 41			
Článek 48			Čl. 42 odst. 2			
Článek 49			Čl. 43 odst. 2			
Čl. 50 odst. 1			Čl. 44 odst. 2 první pododstavec			

▼B

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Čl. 50 odst. 2			Čl. 44 odst. 2 druhý pododstavec			
Čl. 50 odst. 3			Čl. 44 odst. 2 třetí pododstavec			
Čl. 51 odst. 1 až odst. 2 písm. f)	Čl. 27 odst. 1 až odst. 2 písm. f)					
Čl. 51 odst. 2 písm. g)						Nový
Čl. 51 odst. 3 a 4						Nový
Článek 52	Článek 31					
Článek 53	Článek 31a					
Článek 54	Článek 28					
Článek 55	Článek 29					
Článek 56	Článek 30					
Článek 57	Článek 32					
Článek 58	Článek 32a					
Čl. 59 odst. 1	Čl. 32b odst. 1					
Čl. 59 odst. 2	Článek 32b odst. 2					
Čl. 59 odst. 3	Článek 32b odst. 3					
Čl. 59 odst. 4	Čl. 32b odst. 4					
Čl. 59 odst. 5	Čl. 32b odst. 5					
Čl. 59 odst. 6	Čl. 32b odst. 7					
Čl. 60 odst. 1	Čl. 33 odst. 4					
Čl. 60 odst. 2						Nový
Článek 61	Článek 37					
Článek 62, první pododstavec	Článek 38	Čl. 28 první pododstavec				
Článek 62, druhý až čtvrtý pododstavec		Čl. 28 druhý až čtvrtý pododstavec				
Článek 63		Článek 29				
Článek 64			Článek 47			
Článek 65			Článek 47			

▼B

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Čl. 66 odst. 1, první pododstavec						Nový
Čl. 66 odst. 1, druhý pododstavec			Čl. 48 odst. 1			
Čl. 66 odst. 2			Čl. 48 odst. 2			
Článek 67			Článek 50			
Čl. 68 odst. 1	Čl. 39 odst. 1					
Čl. 68 odst. 2	Čl. 39 odst. 3					
Čl. 69 odst. 1						Nový
Čl. 69 odst. 2					Směrnice 2000/64/ES, čl. 3 odst. 1, první pododstavec	
Čl. 69 odst. 3					Směrnice 2002/12/ES, čl. 3 odst. 1 první pododstavec, a směrnice 2000/64/ES, čl. 3 odst. 2	
Čl. 69 odst. 4					Směrnice 2002/64/ES, čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec, a směrnice 2002/12/ES, čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec	
Čl. 69 odst. 5					Směrnice 2002/12/ES, čl. 3 odst. 4	
Článek 70	Článek 41	Článek 31	Čl. 51 odst. 2	Čl. 6 odst. 2	Směrnice 2002/64/ES, čl. 3 odst. 2, a směrnice 2002/12/ES, čl. 3 odst. 3	
Článek 71					Směrnice 2002/12/ES, článek 2	
Článek 72						
Článek 73						
Článek 74						
Příloha I	Příloha					
Příloha II			Příloha I			
Příloha III			Příloha II			

▼B

Tato směrnice	Směrnice 79/267/EHS	Směrnice 90/619/EHS	Směrnice 92/96/EHS	Směrnice 95/26/ES	Ostatní akty	
Příloha IV						
Příloha V						
Příloha VI						